

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: wiedza o teatrze

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Akademia Teatralna
im. A. Zelwerowicza w Warszawie

Data przeprowadzenia wizytacji: 14-15.04.2021 r.

Warszawa, 2021

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	4
1.2. Informacja o przebiegu oceny	4
Ocena jakości kształcenia na kierunku wiedza o teatrze prowadzonym przez Akademię Teatralną im. A. Zelwerowicza w Warszawie, została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2020/2021.	4
Jakość kształcenia na ocenianym kierunku, była uprzednio oceniana przez Polską Komisję Akredytacyjną, w roku akademickim 2014/2015, przyznającą ocenę pozytywną w drodze Uchwały Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej Nr 724/2015 z dnia 17 września 2015 r.	4
Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej, z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Raport zespołu oceniającego został opracowany po zapoznaniu się ze źródłami informacji, zawartymi w: przedłożonym przez Uczelnię raporcie samooceny wraz z załącznikami, stroną internetową Uczelni oraz Wydziału, a także na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, hospitacji zajęć dydaktycznych, analizy losowo wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeglądu infrastruktury dydaktycznej, jak również spotkań i rozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni, pracownikami oraz studentami kierunku oraz przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawcami współpracującymi z Wydziałem.	4
Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.	4
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	5
3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	12
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	18
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	25
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	28
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	30

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	32
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	36
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	38
4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)	40
5. Załączniki:	41
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	41

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr hab. Violetta Wróblewska, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Katarzyna Smyk, ekspert PKA
2. dr hab. Dorota Fox, ekspert PKA
3. Daria Starak, ekspert PKA reprezentujący studentów
4. Justyna Rokita-Kasprzyk, sekretarz zespołu oceniającego PKA

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku wiedza o teatrze prowadzonym przez Akademię Teatralną im. A. Zelwerowicza w Warszawie, została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2020/2021.

Jakość kształcenia na ocenianym kierunku, była uprzednio oceniana przez Polską Komisję Akredytacyjną, w roku akademickim 2014/2015, przyznającą ocenę pozytywną w drodze Uchwały Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej Nr 724/2015 z dnia 17 września 2015 r.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej, z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Raport zespołu oceniającego został opracowany po zapoznaniu się ze źródłami informacji, zawartymi w: przedłożonym przez Uczelnię raporcie samooceny wraz z załącznikami, stroną internetową Uczelni oraz Wydziału, a także na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, hospitacji zajęć dydaktycznych, analizy losowo wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeglądu infrastruktury dydaktycznej, jak również spotkań i rozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni, pracownikami oraz studentami kierunku oraz przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawcami współpracującymi z Wydziałem.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	wiedza o teatrze	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	I stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	nauki o sztuce 72,8% sztuki teatralne i filmowe 5,8% filozofia 3,9% nauki o Kulturze i Religii 5,2% językoznawstwo 4,5% historia 12,0 7,8%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	180 pkt., 6 semestrów	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	3 tygodnie/ 3 pkt.	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<i>animacja-organizacja-produkcja</i> <i>krytyka-historia-teoria</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	74	nie dotyczy
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ³	2480	nie dotyczy
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	94 pkt.	nie dotyczy
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	154 pkt.	nie dotyczy

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	51 pkt.	nie dotyczy
--	---------	-------------

Nazwa kierunku studiów	wiedza o teatrze	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	II stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{4,5}	nauki o sztuce 85,5% sztuki teatralne i filmowe 7,3% filozofia 1,8% nauki o kulturze i religii 1,8% historia 3,6%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	120 pkt., 4 semestry	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	nie dotyczy	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	animacja-organizacja-produkcja krytyka-historia-teoria	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	54	nie dotyczy
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁶	1560	nie dotyczy
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	62 pkt.	nie dotyczy
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	110 pkt.	nie dotyczy

⁴W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁵ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁶ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	50 pkt.	nie dotyczy
--	---------	-------------

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku wiedza o teatrze w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie zakłada, że absolwent studiów pierwszego stopnia posiada wszechstronne wykształcenie humanistyczne ze szczególnym uwzględnieniem teatru jako rodzaju sztuk przedstawiających. Potrafi posługiwać się językiem teatrologii, znać kierunki metodologiczne, posiada wiedzę o teatrze połączoną z praktyczną umiejętnością promocji kultury teatralnej. Jest przygotowany do podjęcia pracy w różnych instytucjach teatralnych, w prasie specjalistycznej, innych mediach, jak i do animacji kultury, np. organizowanie i prowadzenie teatrów amatorskich. Studia drugiego stopnia zakładają głębsze poznanie i rozumienie funkcji teatru oraz jako ważnej instytucji życia społecznego, politycznego i kulturalnego. Absolwent ma umieć analizować przedstawienie teatralne oraz świat z wykorzystaniem kategorii teatralnych i performatycznych. W ramach każdego poziomu studiów realizowane są specjalności. W przypadku studiów licencjackich są to (realizowane w semestrach 3-6): 1) specjalność *krytyka-historia-teoria*, która przygotowuje do pełnienia różnych funkcji w instytucjach teatralnych, do pisanie i mówienia o teatrze w mediach; 2) specjalność *animacja-organizacja-produkcja*, której absolwenci zdobywają wiedzę („podstawy teoretyczne”) w zakresie organizacji, prawa, pedagogiki, zarządzania instytucjami kultury, i są przygotowani do podejmowania inicjatyw kulturalnych i edukacyjnych, produkowania przedstawień, festiwali, jak też tworzenia własnych zespołów. Na II stopniu studiów realizowane są (w semestrach 1-4): 1) specjalność *krytyka-historia-performatyka*, której absolwenci, dzięki narzędziom performatycznym, mają być przygotowani do badania teatru oraz do pracy dramaturgicznej w teatrze w działach dramaturgicznych/literackich; 2) specjalność *animacja-organizacja-produkcja*, której absolwenci – dzięki wiedzy o funkcjonowaniu teatru w wymiarze instytucjonalnym i w kontekście polityki kulturalnej, wiedzy o zarządzaniu instytucjami i pracy w organizacjach pozarządowych – są przygotowani do podjęcia pracy w działach instytucji kultury i do rozpoczęcia własnej działalności producenckiej.

Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku są zgodne ze Strategią rozwoju Uczelni wychodząc naprzeciw zwłaszcza przewodniej idei, że współcześnie bardzo istotna jest „świadomość znaczenia edukacji teatralnej na każdym etapie rozwoju osobowego i społecznego, rozwój sztuk teatralnych, rozwój nauk performatywnych, wreszcie skala i znaczenie dziedzictwa”. Kierunek wiedza o teatrze sprzyja też zakładanemu w strategii przyswajaniu, pomnażaniu i przekazywaniu dziedzictwa szeroko rozumianej kultury narodowej.

Kierunek został przyporządkowany do kilku dyscyplin naukowych w różnym odsetku. Uderza więc duże rozdrobnienie w przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin. Nie budzi wątpliwości przyporządkowanie do dyscypliny wiodącej – nauk o sztuce. Nie można zaś powiązać koncepcji ocenianego kierunku ze sztukami teatralnymi i filmowymi, filozofią, językoznawstwem oraz historią, do których również został przyporządkowany. Sylwetka absolwenta, koncepcja kształcenia ani kierunkowe efekty uczenia się nie uwzględniają tych dyscyplin, nie są one również podstawowymi elementami, na których konstruowana

jest koncepcja kształcenia. Koncepcja kształcenia nie opiera się również na potencjale naukowym uczelni związanym z wymienionymi dyscyplinami naukowymi, a dyscypliny te nie odgrywają istotnej roli jako podstawa formułowania koncepcji, posiadając jedynie charakter subsydiarny względem całej koncepcji kształcenia. Pozwala to stwierdzić, że koncepcja i cele ocenianego kierunku nie mieszczą się w dyscyplinach językoznawstwo, filozofia ani historia, a więc nie jest on adekwatnie przypisany do dyscyplin naukowych.

Budzi wątpliwości zgodność koncepcji i celów kształcenia z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w odniesieniu do dyscyplin, do których kierunek został przyporządkowany. Największy dorobek mają pracownicy Uczelni wykładający na wiedzy o teatrze w takich dyscyplinach, jak nauki o sztuce oraz sztuki teatralne i filmowe, w nieznacznym stopniu historia, filozofia i nauki o kulturze i religii. Uczelnia nie wykazała zaś powiązania kierunku z badaniami w dziedzinie językoznawstwa. Koncepcja i cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, czego dowodzi szeroki wachlarz typów instytucji, do pracy w których przygotowani są absolwenci. Są to instytucje badawcze, teatralne, media, prasa specjalistyczna, instytucje kultury zajmujące się edukacją i animacją kultury, dialogiem międzykulturowym, organizacją festiwali, dramaturgią. Jest to również przygotowanie do prowadzenia własnej działalności na rynku związanym z teatrem, jak produkcja przedstawień i festiwali, animacja i edukacja, organizowanie i prowadzenie amatorskich zespołów teatralnych.

Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku powstały przy udziale interesariuszy wewnętrznych, jakimi są studenci, np. wyrażający w ankietach swoje zdanie na temat programu studiów; samorząd i rada starostów opiniuje koncepcję oraz cele kształcenia, wprowadzane zmiany czy ewaluację kształcenia na kierunku. Interesariuszami wewnętrznymi są również wykładowcy, którzy w większości przypadków są praktykami, łączącymi pracę wykładowcy w Akademii z pracą w teatrze, mediach, instytucjach kultury. Interesariusze wewnętrzni doprowadzili na przykład w ostatnich latach do wprowadzenia do programu studiów nowych zajęć, np. *historia scenografii* i *dramaturgia najnowsza*, jak też wpłynęli na zmianę wymiaru zajęć (np. *historia sztuki*). Uczelnia zatrudnia do prowadzenia zajęć przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego również na umowy cywilno-prawne. Wpływ więc interesariuszy zewnętrznych na koncepcję i cele kształcenia jest bardzo wyraźny, współpraca jest stała, ścisła i harmonijna, niemniej jednak niesformalizowana. Nie wskazano na przykład zespołu interesariuszy zewnętrznych ani przedstawicieli pracodawców w radzie programowej kierunku.

Koncepcja i cele kształcenia nie uwzględniają nauczania oraz uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość i wynikających stąd uwarunkowań, gdyż program studiów nie przewiduje żadnych zajęć online na ocenianym kierunku. Pod wpływem jednakże doświadczeń pandemicznych postanowiono uwzględnić w realizacji kształcenia wykorzystanie metod i technik kształceniowa na odległość, wyznaczając tym technikom funkcje pomocnicze w procesie kształcenia. Efekty kierunkowe i przypisane do zajęć są zgodne z koncepcją kształcenia. Odzwierciedlają w pełni zaplanowane cele kształcenia, odnosząc się zarówno do przygotowania studentów do działalności naukowej, jak też do potencjalnej działalności zawodowej absolwentów w obszarach kierunku wskazanych w sylwetce absolwenta. Są też zgodne z profilem ogólnoakademickim: na I stopnia łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów, wynosi 154 pkt. ECTS, co stanowi 85,5% ECTS; zaś na II stopniu jest to 110 pkt. ECTS, czyli 91,5%. Zajęcia uwzględniają również przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej w dziedzinie szeroko rozumianej wiedzy o teatrze, uwzględniając w szczególności kompetencje badawcze, komunikowania się w języku

obcym oraz kompetencje społeczne niezbędne w działalności badawczej. Wypełnia to zatem wymagania stawiane studiom o profilu ogólnoakademickim.

Kierunkowe efekty uczenia się dla studiów I stopnia nie w pełni odpowiadają poziomowi 6. PRK, gdyż przede wszystkim nie zaznacza się w nich zaawansowany stopień w zakresie wiedzy, a pozostano na poziomie wiedzy podstawowej. Ponadto, wśród efektów kierunkowych dla studiów I stopnia wpisano K_U13 „umie poprowadzić spotkanie lub dyskusję na tematy teatralne”, podczas gdy przynależy to do poziomu 7. PRK (P7S_UK); brak w tych zapisach odniesienia do P6S_UO w aspekcie planowania i organizacji pracy zespołowej; w zakresie kompetencji społecznych brak gotowości do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; brak dbałości o dorobek i tradycje zawodu. Wśród efektów kierunkowych dla studiów II stopnia założono kompetencje właściwe dla 7 poziomu PRK, a na studiach II dla 6 poziomu - brak odniesienia do P7S_UK i prowadzenia debaty, a jest jedynie uczestnictwo w niej, co mieści się w kwalifikacjach na poziomie 6. PRK. Nie ujęto umiejętności dotyczącej organizacji pracy – planowania i pracy zespołowej z P7S_UO. Dla obu stopni w zakresie umiejętności nie przewidziano stosowania zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; w zakresie kompetencji brak nawiązania do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy. Efekty dla zajęć i grup zajęć powielają te niedostatki. Zatem efekty uczenia się II stopnia nie odpowiadają poziomowi 7. PRK.

Efekty kierunkowe i dla grup zajęć są specyficzne dla przyjętej koncepcji kształcenia, co widać w literalnym nastawieniu na wiedzę o teatrze, wraz z metodami analizy i interpretacji dzieł teatralnych, ich zmieniającym się na przestrzeni dziejów kontekstem historycznym, społecznym i politycznym. W kategorii umiejętności specyfikę widać w uwzględnieniu umiejętności posługiwania się teoriami i metodami z zakresu wiedzy o teatrze oraz umiejętności przygotowania tekstów i opracowań typowych dla badacza teatru, jak też pracownika instytucji, których działalność w różnorodny sposób związana jest z teatrem. Efekty uczenia się w kategorii kompetencji również wykazują specyfikę przyjętej koncepcji kształcenia, gdyż znalazły się wśród nich zapisy odwołujące do aktywnego uczestnictwa w różnorodnych formach współczesnego życia teatralnego. Efekty uczenia się wypełniają również znamiona zgodności z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinie wiodącej, do której kierunek został przyporządkowany, czyli nauk o sztuce. Wyraża się to na przykład przez wprowadzenie do efektów uczenia się zapisów dotyczących performatyki, dramaturgii, ekonomiki teatru, współcześnie powstałych i aktualnie stosowanych doktryn teatralnych i metodologii badań, odniesienia do aktualnego kontekstu kulturowego i bieżących zmian w życiu społecznym, współczesności mediów i współczesnych postaw krytyków teatralnych, rozwoju wszechstronnej kreatywności studenta, nowoczesnych form marketingu czy edukacji przez teatr. Efekty kierunkowe zgodne są również z zakresem działalności naukowej prowadzonej w uczelni w tej dyscyplinie. Uwzględniają również umiejętności o charakterze uniwersalnym, jak też umiejętności specyficzne dla sektora rynku, do którego przygotowani są absolwenci. Efekty przypisane do zajęć podejmują specyfikę efektów kierunkowych i ją właściwie, kompleksowo uszczegóławiają.

Efekty uczenia się na poziomie kierunku studiów nie uwzględniają wiedzy w zakresie wszystkich dyscyplin, do których został przyporządkowany kierunek. Bez trudu można przypisać efekty kierunkowe i przedmiotowe do dyscypliny wiodącej, do jakiej kierunek został przyporządkowany – nauki o sztuce. Wątpliwe jest odniesienie efektów uczenia się do pozostałych dyscyplin. Odniesienia do filozofii nie znajdziemy w efektach kierunkowych, a pojawiają się incydentalnie i drugoplanowo w efektach uczenia się dla zajęć *dramat skandynawski* na I stopniu oraz na II stopniu w efektach uczenia się zajęć *anatomia skandalu, metodologia badań humanistycznych, teatr masowy/teatr dla mas i źródła nowoczesności*. W sumie więc efekty uczenia się nie zakładają przygotowania studenta do prowadzenia badań w dyscyplinie filozofia na poziomie 6 i 7 PRK. Jeśli chodzi o językoznawstwo, do

którego przyporządkowany jest I stopień studiów, to w kierunkowych efektach uczenia się znalazł się efekt K_W19 o brzmieniu „ma świadomość kulturowej funkcji języka jako środka komunikacji oraz narzędzia i tworzywa w pracy pisarza, badacza i krytyka”. Na poziomie zajęć ten efekt generyczny jest realizowany, jednak nie w ramach zajęć językoznawczych, lecz dotyczących krytyki teatralnej, warsztatu dramatopisarskiego, warsztatu pisarskiego i warsztatu teatrologa. Nie można więc powiedzieć, żeby absolwenci I stopnia byli w minimalnym stopniu przygotowywani do badań językoznawczych na poziomie 6. PRK. Efekty kierunkowe nie biorą pod uwagę przygotowania do badań w dyscyplinie historia oraz nauki o kulturze i religii. Efekty uczenia się nie uwzględniają metodologii historii i kulturoznawstwa, niezbędnych w kompleksowym przygotowaniu badacza na poziomie 6 i 7 PRK, ale – jedynie wskazują na historię i nauki o kulturze jako kontekst badania zjawisk społecznych i artystycznych. W efektach uczenia się nie widać też odzwierciedlenia sztuk teatralnych i filmowych, zapewniających wykształcenie na poziomie 6 i 7 PRK. Pozwala to stwierdzić, że koncepcja i cele ocenianego kierunku nie mieszczą się w dyscyplinach sztuki teatralne i filmowe, filozofia, nauki i kultury i religii. Podsumowując, występuje nieadekwatne przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych ze względu na przyjęte efekty uczenia się, co zaleca się zmienić.

Efekty uczenia się uwzględniają kompetencje badawcze, jak też komunikowanie się w języku obcym i kompetencje społeczne niezbędne w działalności naukowej.

Dla ocenianego kierunku stworzono po dwa zestawy efektów uczenia się dla każdego stopnia, w zależności od specjalizacji (na I stopniu: jeden efekt specyficzny w kategorii wiedzy, jeden – w kategorii umiejętności; na II stopniu: są dwa różne efekty w kategorii wiedzy i dwa w kategorii umiejętności). Efekty uczenia się różniące oba zestawy są również realizowane w ramach zajęć wspólnych dla obu specjalności. Na przykład efekt kierunkowy K_W23, charakterystyczny dla specjalności *animacja-organizacja-produkcja* na I stopni, jest realizowany w ramach zajęć *warsztat praktyczny 1* i jest przywołany przez Uczelnię jako efekt kluczowy dla realizacji celów kształcenia; efekt K_U14 realizowany jest na zajęciach fakultatywnych oferowanych wszystkim studentom *etyka w teatrze*. Efekt kierunkowy K_U12, charakterystyczny dla specjalności *krytyka-historia-teoria* I stopnia, jest realizowany w ramach zajęć obowiązujących wszystkich studentów *warsztat praktyczny 4, teatr i dramat średniowiecza, teatr dokumentalny*. Efekt kierunkowy K_U13, wyróżniający specjalność *animacja-organizacja-produkcja*, uznany jest jako kluczowy dla realizacji celów kształcenia. Zaleca się uporządkowanie kierunkowych efektów uczenia i zharmonizowanie dwu ich wersji – najlepiej przygotować jeden zestaw dla każdego stopnia studiów, niezależnie od specjalności, które będą osiąmane przez wszystkich studentów kierunku bez względu na wybraną specjalność lub inne moduły obieralne.

Efekty kierunkowe sformułowane są w sposób zrozumiały i, podobnie – efekty dla zajęć i grup zajęć, generalnie są możliwe do osiągnięcia, jak też pozwalają stworzyć klarowny system ich weryfikacji. Efekty jednak przypisane do zajęć niekiedy nie są precyzyjne pod kilkoma względami. Na przykład zdarzają się zajęcia w ogóle bez przypisanych efektów (np. *historia scenografii, seminarium magisterskie I*). Często zajęciom nie przypisano specyficznych efektów uczenia się, a jedynie skopiowano efekty kierunkowe (np. *teatr warszawski w XIX w., fotografia i teatr, warsztat pisarski, etyka w teatrze, film współczesny*). Kilukrotnie w kategorii umiejętności znalazły się efekty z zakresu wiedzy: „student po zakończeniu kursu powinien znać różnicę pomiędzy techniką współczesną a klasyczną” (*teatr tańca*; podobnie *fotografia i teatr*); „student po zakończeniu kursu powinien: Wymienić i scharakteryzować główne XX-wieczne ruchy artystyczne we Włoszech oraz wpisać je w kontekst społeczno-kulturowy” (*sztuka nowoczesna*). Ten przykład wskazuje na inną powtarzającą się usterkę, jaką jest „wymienianie” zjawisk jako efekt uczenia się na studiach I i II stopnia, jak

w przypadku następujących efektów w zakresie wiedzy dla studiów licencjackich w kategorii wiedzy: „student po zakończeniu kursu powinien wymienić najwybitniejsze osiągnięcia w zakresie dramaturgii staropolskiej; wyjaśnić idee towarzyszące powołaniu sceny publicznej grającej w języku narodowym; wymienić najwybitniejsze osiągnięcia w zakresie dramaturgii i teatru epoki stanisławowskiej” (*teatr I RP cz. II*; podobnie: *sztuka nowoczesna*; na II stopniu np. *wrażliwość ciała, zarządzanie instytucjami 4, pedagogika teatralna*). Często zdarza się niewłaściwe odwołanie efektu zajęć do efektów kierunkowych, na przykład dla zajęć *Instytucje kultury cz. I* założono, że student ma „znać zasady pisania projektów animacyjnych K_W02”, podczas gdy K_W02 brzmi: „zna podstawową terminologię nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem specyficznej terminologii wiedzy o teatrze”; efekt z kategorii kompetencji zakłada, że student powinien „mieć świadomość uwarunkowań prawnych i ekonomicznych instytucji animacji kultury K_K01”, gdy tymczasem K_K01 mówi: „ma świadomość poziomu własnej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dalszej edukacji i ustawicznego samokształcenia”, zaś do uwarunkowań prawnych i ekonomicznych instytucji odnosi się raczej efekt kierunkowy K_W20: „ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury, ich strukturze i funkcjach oraz organizacyjnych, prawnych i marketingowych aspektach ich działalności – ze szczególnym uwzględnieniem instytucji teatralnych”; efekt z kategorii kompetencji: „posiadać umiejętność pracy w zespole” odnosić ma się do K_K03, ale K_K03 brzmi: „rozumie społeczne znaczenie teatru i szeroko pojmowanej kultury oraz potrzebę działań animatorskich”, a o pracy w zespole mówi efekt kierunkowy K_K04: „jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach i instytucjach, realizujących lub organizujących projekty badawcze, działania teatralne lub kulturalne”; efekt z kategorii kompetencji, wedle którego student powinien „potrafić doskonalić nabytą wiedzę K_K05”, a tymczasem K_K05 brzmi: „utrzymuje profesjonalne kontakty w obrębie własnego środowiska”, podczas gdy o doskonaleniu wiedzy mówi efekt K_K01: „ma świadomość poziomu własnej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dalszej edukacji i ustawicznego samokształcenia” itd. Tak samo bez związku z odpowiednimi efektami kierunkowymi pozostają efekty np. dla zajęć *teatr dokumentalny*, w innych przypadkach nie znacząco odniesienia do efektów kierunkowych (np. *sztuka nowoczesna*), albo też odniesiono do symboli spoza listy obowiązujących efektów kierunkowych, np. H1A-W04, A-W17, P6S-WG (np. *teatr I RP cz. I, teatr i dramat średniowiecza*). Zajęcia *warsztat projekt I* i *warsztat projekt II* mają dokładnie te same efekty uczenia się. Tak formułowane efekty uczenia się w ramach zajęć nie pozwalają stworzyć adekwatnych systemów ich weryfikacji, dlatego rekomenduje się pełne dostosowanie tych efektów do efektów kierunkowych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Kierunek został przyporządkowany do kilku dyscyplin naukowych w różnym odsetku, jednak koncepcja kształcenia, sylwetka absolwenta ani kierunkowe efekty uczenia się nie uwzględniają związku z większością z tych dyscyplin, a mianowicie z filozofią, językoznawstwem i historią.

Wpływ więc interesariuszy zewnętrznych na koncepcję i cele kształcenia jest bardzo wyraźny, współpraca jest ścisła, niemniej jednak niesformalizowana.

Kierunkowe efekty uczenia się I stopnia nie odpowiadają poziomowi 6. PRK, a efekty uczenia się II stopnia nie odpowiadają poziomowi 7. PRK. Efekty uczenia się dla zajęć i grup zajęć powielają te niedostatki.

Dla ocenianego kierunku stworzono po dwa zestawy efektów uczenia się dla każdego stopnia osobno dla każdej specjalizacji. Efekty uczenia się przypisane do zajęć w wielu wypadkach nie są precyzyjne ani specyficzne pod różnorodnymi względami i nie pozwalają stworzyć adekwatnych systemów ich weryfikacji.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

- 1) nieadekwatnego przypisania koncepcji kształcenia i efektów uczenia się do dyscyplin naukowych, jak też braku powiązania kierunku z dyscypliną językoznawstwo;
- 2) niedostosowanie efektów uczenia się odpowiednich poziomów PRK;
- 3) obowiązywania kilku zestawów kierunkowych efektów uczenia się dla każdego poziomu studiów;
- 4) efekty uczenia się przypisane do zajęć lub grup zajęć są niespecyficzne.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia:

1. Zaleca się przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych, które stanowią jego teoretyczne podstawy.
2. Zaleca się dostosowanie efektów uczenia się na I stopniu studiów do 6. Poziomu PRK, a efektów uczenia się na II stopniu – do 7. poziomu PRK.
3. Zaleca się opracowanie jednego zestawu efektów uczenia się na poziomie kierunku dla każdego stopnia studiów, w sposób umożliwiający ich osiągnięcie przez wszystkich studentów niezależnie od ścieżki kształcenia.
4. Zaleca się przypisanie zajęciom lub grupom zajęć specyficznych efektów uczenia się.
5. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz z aktualnym stanem wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie nauki o sztuce, do której kierunek został przyporządkowany i w której prowadzona jest na uczelni działalność naukowa, ale w niewielkim zakresie dotyczą pozostałych dyscyplin - filozofii, językoznawstwa i historii. Na studiach I stopnia przyjęto układ liniowy chronologiczny w prezentacji dramatu i teatru na przestrzeni wieków, od kultury antycznej po współczesność, a także układ koncentryczny – teatru kolejnych kręgów kulturowych oraz wybranych rodzajów teatru (np. teatr lalek). Jednocześnie od początku studiów wprowadzane są treści dotyczące współczesnego teatru i życia teatralnego, jak też elementy doktryn teatralnych i artystycznych teorii teatru. Treści te ujęte są w harmonogramie studiów w bloki: historia teatru i dramatu polskiego, historia teatru i dramatu powszechnego, teatr współczesny. Treści pomieszczone w bloku zajęć humanistycznych zapewniają

osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie kompleksowego wykształcenia humanistycznego. Zajęcia w ramach bloku kierunkowego i tzw. praktyki teatralnej przynoszą zajęcia o nachyleniu warsztatowym, pozwalające osiągać zaplanowane efekty w zakresie umiejętności. Blok zajęć fakultatywnych pozwala uzupełnić wiedzę tak w zakresie teatru powszechnego, jak i życia kulturalnego, mediów, interferencji sztuk oraz zjawisk istotnych kulturowo. Treści oferowane w ramach zajęć na specjalnościach pozwalają wykorzystać potencjał i uzdolnienia studentów – pisarskie bądź organizacyjne – i sukcesywnie przygotowują aktywnych uczestników życia kulturalnego kraju. Na studiach II stopnia treści programowe dotyczą dominant współczesnego teatru i życia teatralnego, w szerokim, interdyscyplinarnym kontekście zjawisk współczesności i zakorzenieniem historycznym w XIX w. Duży nacisk położony jest na aspekty metodologiczne, co zapewnia teoretyczne przygotowanie studenta do działalności badawczej. Jednakże na seminarium magisterskie przeznaczono tylko 60 godzin zajęć w semestrach 3 i 4, co nie zapewnia kompleksowości tego przygotowania. Blok tzw. praktyki teatralnej oraz treści nauczania w ramach specjalności przynoszą zajęcia (w tym warsztaty) przygotowujące do rynku pracy zgodnie z założonymi celami kształcenia. Rekomenduje się jednak określenie godzinowego wymiaru praktyk, gdyż wskazany w programie co najmniej 3-tygodniowy ich czas trwania nie określa ich wymiaru rzeczywistego.

Treści programowe są kompleksowe i pełne umożliwiają osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie przygotowania do prowadzenia badań w dyscyplinie nauki o sztuce i zarazem nie umożliwiają prowadzenia badań pozostałych dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany, a mianowicie – w zakresie sztuk teatralnych i filmowych, filozofii, nauk o kulturze i religii, językoznawstwa ani historii. Tak więc treści programowe dla kierunku choć umożliwiają osiągnięcie założonych dla kierunku efektów uczenia się, nie odpowiadają, podobnie jak te efekty przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych.

Treści programowe są kompleksowe, ale nie zapewniają uzyskania przez studenta wszystkich kierunkowych efektów uczenia się. Nie zawsze są one jednak specyficzne dla zajęć i grup zajęć tworzących program, i dlatego nie w każdym przypadku umożliwiają osiągnięcie efektów uczenia się założonych dla poszczególnych zajęć. Dla niektórych zajęć i grup zajęć (np. *modernizm, fotografia i teatr* czy *sztuka współczesna, historia idei I*) widać nadmiar literatury podstawowej, podczas gdy w ramach treści zajęć *NGO* nie podano żadnej literatury. Każde to stwierdzić, że niemożliwe jest osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się przy braku literatury do zajęć oraz przy przeładowaniu nią. Proponowany cel zajęć *instytucje kultury cz. I* o brzmieniu: „Zapoznanie z metodami prowadzenia edukacji kulturalnej” nie znajduje odzwierciedlenia w treściach szczegółowych ani w literaturze ani w planowanych efektach uczenia się w ramach tych zajęć. Zarazem studenci w ankietach wskazują na powtarzanie podczas zajęć *wybrane zagadnienia historii XX wieku* na II stopniu treści zajęć *historia z I stopnia*; na powtarzanie treści zajęć dotyczących historii dramatu i literatury na zajęciach „*Dziady*” a *multikulti*. Zgłaszają też, że niekiedy na różnych zajęciach powtarzają się te same teksty, ale analizowane i interpretowane są pod różnym kątem.

Program studiów wiedza o teatrze na warszawskiej Akademii Teatralnej obejmuje czas 6 semestrów dla I stopnia i 4 semestrów dla II stopnia, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS, konieczny do ukończenia studiów wynosi odpowiednio – 180 i 120 punktów. Jednakże mierzony liczbą punktów ECTS nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć lub grup zajęć nie we wszystkich wypadkach został poprawnie oszacowany, przez co nie zapewnia osiągnięcia przez studentów zaplanowanych efektów. Dotyczy to na przykład takich zajęć tzw. podstawowych na I stopniu, jak kończące się egzaminami *romantyzm, modernizm, dwudziestolecie międzywojenne, Szekspir i okolice, klasyka dramatu, teatr lalek, teatr i kultura niemiecka, teatr i kultura rosyjska* itp.,

którym przypisano 1 pkt ECTS dla zajęć 30-godzinnych, a więc nie przewidziano czasu na przygotowanie się studenta do zajęć, studiowanie literatury oraz przygotowanie do egzaminu. A tymczasem 30-godzinne zajęcia fakultatywne, kończące się zaliczeniem z oceną, w większości mają przypisane 3 pkt. ECTS. Ten problem zgłaszają również studenci. Ich zdaniem „nie ma zajęć, do których nie trzeba się przygotowywać”, w tym również do zajęć wykładowych, z którymi powiązane są zadania przewidziane do wykonania samodzielnie przez studenta.

Zajęcia w semestrach starano się rozłożyć w miarę równomiernie, jednak nadmiernie rozbudowane są studia I stopnia pod względem liczby godzin zajęć. Również dwa ostatnie semestry na studiach I stopnia nie pozostawiają czasu na indywidualną, pogłębioną pracę studentów nad rozprawami dyplomowymi. Studenci stwierdzają nadmiar zadań domowych i literatury do studiowania w ramach przygotowania do zajęć, a także nadmiar zajęć od początku I roku studiów aż po ostatni rok II stopnia. W ich opinii nadmierne obciążenie zajęciami kursowymi w ostatnim w 3. i 4. semestrze utrudnia im pisanie pracy magisterskiej i w konsekwencji egzamin dyplomowy w terminie. Składają go w terminie tylko ci studenci, którzy pracę magisterską piszą w wakacje między pierwszym a drugim rokiem studiów.

Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia, wynosi dla I stopnia 94 ECTS, zaś dla II stopnia liczba ta wynosi 62 punkty ECTS, co spełnia minimalne wymagania Ustawy. Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określona w programie studiów I stopnia łącznie oraz dla poszczególnych zajęć lub grup zajęć jest zbyt wysoka i to na tyle, że nie pozostawia czasu na pracę własną studenta oraz nie umożliwia w czasie odpowiadającym 180 ECTS osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się.

Zajęcia realizowane są w formie wykładów, wykładów konwersatoryjnych, konwersatoriów, ćwiczeń i seminariów, co wraz z założonym w harmonogramie studiów następstwem sekwencji zajęć i grup zajęć zapewnia osiągnięcie przez studenta zakładanych efektów uczenia się. Harmonogram studiów nie dookreśla jednak form zajęć, a opisy w sylabusach nie precyzują, jaka część zajęć prowadzona jest w formie wykładu, a jaka w formie konwersatorium, np. bardzo często powtarza się zapis „wykład/konwersatorium (30 godzin)”. Studenci również nie są doinformowani, jaka jest część zajęć odpowiada której formie, przy czym proporcje między tymi wykładami a formami aktywizującym przechylają się na stronę form aktywizujących. Rekomenduje się dookreślenie i publikację informacji na temat form zajęć.

Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru wynosi 51 ECTS, czyli mniej niż 30% punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów, na studiach II stopnia wymagania są spełnione. Do zajęć do wyboru zaliczono specjalności, seminaria i lektoraty. Studenci danego roku studiów proporcjonalnie dzielą się na dwie grupy, co umożliwia indywidualizację ścieżki kształcenia.

Plan studiów przewiduje zajęcia i grupy zajęć związane z prowadzoną na uczelni działalnością badawczą w większości dyscyplin, do których kierunek został przyporządkowany, jak nauki o sztuce, sztuki teatralne i filmowe, filozofia, nauki o kulturze i religii oraz historia (z wyjątkiem językoznawstwa, w którym Uczelnia nie prowadzi badań), w wymiarze dla I stopnia – 154 pkt. ECTS, czyli 85,5% oraz dla II stopnia – 110 pkt. ECTS, czyli 91,5%, co spełnia wymagania Ustawy.

Plan studiów obejmuje grupy zajęć poświęcone kształceniu w zakresie znajomości języka obcego w wymiarze po 60 godzin lektoratu (4 pkt. ECTS) na I i na II stopniu. Proponowana liczba godzin nie gwarantuje osiągnięcia sprawności językowej na poziomie B2 ESOKJ. Według wytycznych Cambridge English przejście z poziomu B1 (matura na poziomie podstawowym) do B2 wymaga około 150-250 godzin całkowitego nakładu pracy, tj. 6-10 ECTS. Rekomenduje się więc zwiększenie liczby godzin, aby umożliwić studentom osiągnięcie odpowiedniego poziomu językowego.

Plan studiów obejmuje wymagane Ustawą zajęcia z dziedziny nauk społecznych i są to: dla I stopnia – zajęcia dające 6 punktów ECTS uzyskanych przez studenta na zajęciach *historia idei*; dla II stopnia – 6 ECTS za zajęcia *psychoanaliza w kulturze* (2 ECTS) oraz *wybrane zagadnienia historii XX w.* (4 ECTS) nakierowane na subdyscyplinę socjologię historyczną, jak swoją metodologię określa wykładowca. Nie są to zarazem zajęcia *sticte* z zakresu nauk społecznych i nie zapewniają uzyskania przez studenta wymaganych ustawą 5 punktów ECTS.

Plan studiów nie przewiduje zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Jednakże w związku z sytuacją pandemiczną zajęcia prowadzone są online z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Na kierunku, mimo że przewiduje to wzór sylabusu, nie określono metod kształcenia z wyjątkiem zajęć: *fotografia i teatr*, *elementy prawa* i *lektorat języka angielskiego* na studiach I stopnia, *teatr warszawski w XIX w.* – na studiach II stopnia oraz *wychowanie fizyczne* na studiach I i II stopnia. Dla zajęć *elementy prawa* zaplanowano metody: „Dyskusja, praca pod kierunkiem, prezentacja multimedialna, elementy wykładu, praca z tekstem/dokumentami źródłowymi”. W tym ostatnim przypadku można stwierdzić właściwy dobór metod dydaktycznych, zapewniających stymulowanie studentów do samodzielnej pracy i osiągnięcie zaplanowanych efektów uczenia się.

Metody przyjęte dla lektoratu języka na studiach I stopnia to: „ćwiczenie sprawności językowych – dyskusje, rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu czytanego, pisanie, mówienie, używanie struktur leksykalno-gramatycznych (przede wszystkim w kontekście teatralno-filmowym)”. Umożliwiają one uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2.

W trakcie hospitowanych zajęć stosowane są różnorodne metody, tak podające (wykład informacyjny, pogadanka, prelekcja, objaśnianie i wyjaśnianie), jak i aktywizujące (dyskusja problemowa związana z wykładem, metoda przewodniego tekstu), a więc w sumie stymulują studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się i umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscypliny wiodącej, do której kierunek został przyporządkowany. Wymienione metody kształcenia umożliwiają też dostosowywanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb studentów, w tym studentów z niepełnosprawnościami. W nauczaniu i uczeniu się zastosowano właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne, którymi są pokazy slajdów, materiały audiowizualne, komunikatory internetowe.

Jednocześnie studenci zgłosili zastrzeżenia do metod stosowanych podczas zajęć wykładowych, gdyż czują się nadmiernie aktywizowani. Mają przekonanie, że wykładowcy unikają metody wykładowej. Incydentalnie zdarzają się kursy, podczas których to studenci przygotowują samodzielnie lub w parach półtoragodzinne wykłady, prezentowane na kolejnych zajęciach. Ze względu na nakład pracy jest to zadanie bardzo wymagające dla studentów, a zarazem nie zapewnia wystarczającego poziomu kształcenia, zważywszy, że studenci nie mają przygotowania merytorycznego ani dydaktycznego do prowadzenia zajęć. Stanowi też znamiona wysługiwania się studentami. Niemniej słuchanie wykładów w wykonaniu kolegów studenci traktują jako namiastkę tradycyjnych wykładów uniwersyteckich.

Plan studiów nie przewiduje kształcenia studentów na odległość, dlatego nie podlega ocenie aspekt wykorzystania metod i technik kształcenia w tym zakresie. Program studiów nie zakłada prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, ale zajęcia w związku z sytuacją epidemiczną są prowadzone z wykorzystaniem komunikatorów. Metody dydaktyczne zostały właściwie dostosować do tej formy zajęć.

Praktyki, w wymiarze 3 tygodni i 3 pkt. ECTS, zaliczane są w ramach 6. semestru studiów I stopnia, ale mogą zostać odbywane od 3. do 5. semestru studiów. Takie niekonkretne usytuowanie praktyk w programie studiów ujawnia, że efekty uczenia się przypisane do praktyk nie są one wystarczająco

jednoznacznie powiązane z efektami uczenia się dla innych zajęć, skoro można je osiągnąć w dowolnym momencie, niezależnie od kompetencji, które posiada student na kolejnych etapach studiów. Praktyki mają na celu dopełnianie wiedzy i umiejętności studentów, co ma przełożyć się na ułatwienie zatrudnienia. Przewidziano, że student może odbyć praktykę w wybranej instytucji związanej z teatrem, w mediach lub uczelnianym Teatrze Collegium Nobilium.

Efekty uczenia się dla praktyk są zgodne z kierunkowymi efektami uczenia się, nie są jednak zharmonizowane z efektami przypisanymi dla innych zajęć i grup zajęć. Zarazem w zakresie efektów z kategorii umiejętności widać przewagę umiejętności dotyczących działań na rynku medialnym, co odpowiadałoby celom kształcenia w ramach jednej specjalności – *krytyka-historia-teoria*, z pominięciem celów kształcenia w ramach specjalności *animacja-organizacja-produkcja*.

Dla praktyk nie określono wymiaru godzinowego, podając jedynie czas trwania 3 tygodnie i przypisując 3 punkty ECTS. W przykładowej dokumentacji zaliczenia praktyk pojawia się w rubryce „Punkty ECTS” liczba 5 punktów.

Dobór miejsc odbywania praktyk, jak też kompetencje, doświadczenie i kwalifikacje opiekunów praktyk z ramienia uczelni oraz z ramienia praktykodawcy, zapewniają osiągnięcie przez studentów zaplanowanych efektów uczenia się, również w przypadku realizacji praktyk z wykorzystaniem narzędzi pracy zdalnej.

Zaliczenia praktyki dokonuje pełnomocnik dziekana w oparciu o przedłożoną przez studenta dokumentację praktyki i rozmowę, jaką odbywa ze studentem. Dokumentację tę stanowi tzw. arkusz praktyki, w którym opiekun praktyki z ramienia praktykodawcy formułuje opisowo, dowolnie zrehabilitowaną „opinię o przebiegu praktyki” oraz „ocenę nabytych umiejętności (jakie umiejętności i w jakim stopniu zostały nabyte)”, przy czym ocena ta nie odnosi się do osiągnięcia założonych dla praktyk efektów uczenia się. Ocena osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się nie jest więc kompleksowa ani nie odnosi się do każdego z zakładanych efektów uczenia się. Nie przewidziano dzienniczka praktyk ani innego typu sprawozdań z działań prowadzonych w ramach praktyki, stąd działania studenta w ramach praktyk nie są dokumentowane. W sumie dokumentacja i powiązane z nimi metody weryfikacji i oceny osiągniętych przez studenta efektów uczenia się nie są dobrane trafnie, gdyż nie zapewniają rzetelnej i klarownej weryfikacji tych efektów. Organizacja praktyk i nadzór nad nimi odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte zasady organizacji i przeprowadzania praktyk, które określa Regulamin praktyk studenta studiów licencjackich. Wskazuje on opiekuna praktyk z ramienia uczelni, który odpowiada za organizację i nadzór nad praktykami, określenie jego zadań i zakresu odpowiedzialności, warunki zaliczania. Nie przewidziano jednak kryteriów, które muszą spełniać placówki, w których studenci odbywają praktyki. Nie ujęto też reguł zatwierdzania miejsca odbycia praktyk samodzielnie wybieranych przez studenta. Nie opisano procedur potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w miejscu pracy ani reguł przeprowadzania hospitacji praktyk. Nie określono zadań opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania. Nie opisano zakresu współpracy osób nadzorujących praktyki na kierunku z opiekunami praktyk i sposoby komunikowania się.

Uczelnia nie zapewnia miejsca praktyk dla studentów, ale w przypadku samodzielnego wskazania przez studenta miejsca odbywania praktyki, pełnomocnik dziekana, sprawujący nadzór nad praktykami, zatwierdza to miejsce. Zaleca się zaprojektowanie wdrożenie z góry określonych i formalnie przyjętych jakościowych kryteriów zatwierdzania miejsca odbywania praktyk.

Program praktyk, osoby sprawujące nadzór nad praktykami z ramienia uczelni oraz opiekunowie praktyk, realizacja praktyk, efekty uczenia się osiągane na praktykach podlegają systematycznej ocenie z udziałem studentów. Formami tych działań ewaluacyjnych są: rozmowa opiekuna praktyk ze

studentami w momencie zaliczenia praktyk oraz część w arkuszu praktyki „Uwagi, sugestie i propozycje pod adresem uczelni”, wypełniana przez opiekunów praktyk z ramienia praktykodawców.

Harmonogram zajęć w ograniczonym stopniu stwarza szanse na zachowanie zasad higieny procesu nauczania i nie umożliwia w pełni efektywnego wykorzystania czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Studenci potwierdzają, że czują się przeciążeni, a – jak sami wyliczyli – ich tygodniowy nakład pracy przekracza 40 godzin. Harmonogram zajęć nie umożliwia więc w pełni efektywnego wykorzystania czasu na udział w zajęciach i pracę własną studenta.

Niektóre dni w semestralnych rozkładach zajęć, zwłaszcza notorycznie na I stopniu, są przeciążone zajęciami – np. zajęcia non stop od 8.45 do 18.00 z godziną przerwą obiadową i trzema przerwami kwadransowymi (wtorek, środa na I i II roku, poniedziałek, wtorek, środa na III roku I stopnia; środa na II roku II stopnia). Rekomenduje się wobec tego tworzenie harmonogramów zajęć z zachowaniem zasad higieny procesu uczenia się i umożliwienie studentom efektywnego czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Zarazem czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się zapewnia weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej na temat uzyskanych przez nich efektów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium częściowo spełnione.

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tych dyscyplinach nauki o sztuce oraz sztuki teatralne i filmowe. Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i w większości wypadków szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, nie umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Program, organizacja i nadzór nad realizacją praktyk zawodowych, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym się odbywają, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów nie zapewniają prawidłowej realizacji praktyk oraz osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Organizacja procesu nauczania nie zapewnia efektywnego wykorzystania czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. braku w programie I stopnia studiów zajęć do wyboru, zapewniających 30% punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów;
2. braku w programie studiów zajęć z dziedziny nauk społecznych w wymiarze wymaganym ustawą;

3. nieadekwatne oszacowanie nakładu pracy studenta;
4. niedostosowanie efektów uczenia się w zakresie praktyk do celów praktyk i celów kształcenia na ocenianym kierunku; brak określonego wymiaru godzinowego praktyk ; brak określenia metod weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk; brak trafnych zasad dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań, umożliwiających skuteczne sprawdzenie i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów; brak zasad kompleksowej oceny osiągnięcia efektów uczenia się dokonywana przez opiekuna praktyk, z odniesieniem się do każdego z zakładanych efektów uczenia się;
5. harmonogram zajęć uniemożliwia w pełni efektywne wykorzystanie czasu na udział w zajęciach i pracę własną studenta.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

1. Zaleca się wprowadzenie do programu I stopnia studiów zajęć do wyboru, zapewniających 30% punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów.
2. Zaleca się wprowadzenie do programu studiów zajęć z dziedziny nauk społecznych w wymiarze wymaganym ustawą.
3. Zaleca się adekwatne oszacowanie nakładu pracy studenta, zapewniające osiągnięcie planowanych efektów uczenia się w ramach zajęć i grup zajęć.
4. Zaleca się dostosowanie efektów uczenia się w zakresie praktyk do celów praktyk i celów kształcenia na ocenianym kierunku; określenie wymiaru godzinowego praktyk oraz przyporządkowanie im adekwatnej punktacji ECTS; określenie metod weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk; opracowanie i wdrożenie trafnych zasad dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań, umożliwiających skuteczne sprawdzenie i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów; opracowanie i wdrożenie zasad kompleksowej oceny osiągnięcia efektów uczenia się dokonywana przez opiekuna praktyk, z odniesieniem się do każdego z zakładanych efektów uczenia się.
5. Zaleca się wdrożenie harmonogramu zajęć umożliwiającego w pełni efektywne wykorzystanie czasu na udział w zajęciach i pracę własną studenta.
6. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Przyjęcie na studia I stopnia następuje w drodze konkursu świadectw z uwzględnieniem ocen maturalnych z wybranych przedmiotów. O przyjęciu na studia decyduje ranking ocen z 3 wybranych przedmiotów maturalnych – języka polskiego, nowożytnego i przedmiotu do wyboru (język polski,

filozofia, historia, historia muzyki, historia sztuki, język łaciński i kultura antyczna, wiedza o społeczeństwie). Z kolei kwalifikacja na studia II stopnia odbywa się na podstawie uwzględnienia ocen z dyplomu i średniej ze studiów. Tu również następuje ustalenie listy rankingowej na podstawie wyników postępowania kwalifikacyjnego. Podano także zasady przyjmowania kandydatów posiadających zagraniczne świadectwo dojrzałości bądź dyplom ukończenia studiów. Przewidziano także formy pomocowe dla kandydatów z niepełnosprawnościami. Tym samym kryteria należy uznać za bezstronne i zapewniające równe szanse w podjęciu studiów na danym kierunku, jak też gwarantujące właściwy poziom merytoryczny kandydatów.

W obecnej postaci warunki rekrutacji nie uwzględniają informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych od kandydatów, o wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz o wsparciu uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu. W związku z trwającą sytuacją pandemiczną i nieznaną perspektywą jej zakończenia rekomenduje się uzupełnienie warunków rekrutacji o te informacje, zwłaszcza że uczelnia nie dysponuje własną pracownią komputerową, która mogłaby zapewnić pełne uczestnictwo studentów w realizacji procesu dydaktycznego, a jedynie dostęp do komputerów w bibliotece.

Na ocenianym kierunku istnieje również możliwość ubiegania się o przyjęcie na studia na podstawie uznania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów, co określają stosowne przepisy. Uznanie efektów uczenia się odbywa się na podstawie dokumentacji przedstawionej przez kandydata, potwierdzającej jego doświadczenie zawodowe lub instytucjonalne. Weryfikacją zajmuje się powołana przez Rektora Kierunkowa Komisja. Zasady, warunki i tryb potwierdzanie efektów uczenia się, a także sposób powoływania i tryb działania komisji określa „Regulamin potwierdzania efektów uczenia się w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie”. Przyjęte bardzo precyzyjne zasady wyraźnie określają zasady przyjęć w powiązaniu z efektami uczenia się przyjętym na danym kierunku studiów.

Uczelnia określiła również warunki i procedury identyfikacji efektów uczenia się uzyskane w innej uczelni, w tym zagranicznej. Ustalono zasady oceny ich adekwatności do obowiązującego programu studiów. Uznawalność odbywa się na podstawie przedstawionej dokumentacji, określonej w regulaminie uznawalności efektów uczenia się, a ich weryfikacją zajmuje się stosowna komisja.

Uczelnia ustaliła także zasady dyplomowania, które zostały opisane w Regulaminie studiów. Istotnym elementem procedury jest złożenie przez studenta pracy dyplomowej w formie pisemnej, która powstała pod opieką pracownika dydaktyczno-naukowego. Promotorem pracy licencjackiej może być każdy nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni, zaś promotorem pracy magisterskiej powinien być nauczyciel posiadający co najmniej stopień naukowy doktora. Praca dyplomowa, po zatwierdzeniu przez promotora i po sprawdzeniu w systemie antyplagiatowym, stanowi podstawę dopuszczenia do egzaminu dyplomowego. Zakres egzaminu dyplomowego oraz formę i sposób jego przeprowadzania określa Rada Kierunku. Egzamin dyplomowy składa się z 3 pytań dotyczących problematyki pracy i zagadnień pokrewnych. Odbywa się przed komisją, w której skład wchodzi promotor, recenzent i przewodniczący wskazany przez dziekana. W szczególnych wypadkach dziekan może powołać dodatkowych członków komisji z grona nauczycieli akademickich. Egzamin na życzenie studenta może mieć charakter otwarty. Zasady dyplomowania wskazują na dyscypliny naukowe, w zakresie których może być przygotowywana praca dyplomowa i określają merytoryczne kryteria, jakie powinna spełniać praca dyplomowa na studiach I stopnia i studiach II stopnia, z uwzględnieniem progresu nabywanych przez studentów kompetencji między poziomami studiów.

Uczelnia określiła szczegółowe zasady zaliczania i weryfikacji efektów uczenia się. Weryfikacja i ocena osiągnięcia przez studentów kierunkowych efektów uczenia się odbywa się na podstawie egzaminów

oraz zaliczeń. Egzaminy przewidziano jako weryfikację wiedzy zdobytej podczas zajęć prowadzonych przede wszystkim w formie wykładów, natomiast zajęcia aktywizujące studentów kończą się zaliczeniem. Szczegółowe formy zaliczenia przedmiotu (np. test, prezentacja, kolokwia ustne i pisemne) określono w sylabusach przedmiotów. Przewidziane formy weryfikacji pozwalają na ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Dla osób z niepełnosprawnościami - zgodnie z Regulaminem studiów - w razie potrzeby przewidziano indywidualną organizację studiów, w tym weryfikację efektów uczenia się. W związku z tym, że z racji pandemii proces dydaktyczny, jak i związany z nim system weryfikacji efektów uczenia się został dostosowany do rzeczywistości wirtualnej, należałoby na poziomie Uczelni określić preferowane metody weryfikacji i ewakuacji tego procesu, co rekomenduje się uczynić.

Przyjęte zasady weryfikacji efektów uczenia się, w czytelny sposób opisane w sylabusach przedmiotów, zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen.

Zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej również są czytelne. O wynikach poszczególnych prac etapowych i egzaminach student dowiaduje się w trakcie zajęć bądź po uzyskaniu zaliczenia czy zakończeniu egzaminu. W wypadku prac pisemnych otrzymuje informację zwrotną w formie oceny z komentarzem. Ponieważ w części prac brakuje tego typu komentarza, a niekiedy i ocen, które wpisane są jedynie w protokoły, rekomenduje się zwrócenie uwagi na konieczność zamieszczenia tego typu danych w pracy.

Uczelnia określiła również zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem (ściąganie na egzaminie, plagiaty). W sytuacji udowodnienia plagiatu bądź w wypadku innego typu nadużyć obowiązuje procedura zgłaszania sprawy dziekanowi, który następnie powołuje komisję mającą na celu wyjaśnienie sprawy. W sytuacji potwierdzenia nadużyć, sprawa kierowana jest do komisji dyscyplinarnej, która postępuje zgodnie z regulaminem. Strony konfliktu są informowane o ostatecznych ustaleniach i decyzjach komisji.

W procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod oraz technik kształcenia na odległość uczelnia nie przewidywała innych niż dotychczas obowiązujące metod weryfikacji i ocen osiągania efektów uczenia się stosowane. Większość metod weryfikacji daje się przenieść z systemu bezpośredniej pracy w system pracy wirtualnej, ale rekomenduje się wprowadzenie na poziomie ogólnych zasad weryfikacji efektów uczenia się odnoszących się do specyfiki nauczania zdalnego.

Na kierunku stosowane są różnorodne metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się - testy, prace pisemne, prezentacje, referaty. Różnorodność metod stosowanych w różnym natężeniu w zależności od zajęć, sprawia, że weryfikację należy uznać za wielokierunkową, umożliwiającą sprawdzenie różnych obszarów wiedzy, umiejętności i kompetencji, co potwierdzają analizy wybranych prac etapowych i dyplomowych. Zastrzeżeń nie budzi także weryfikacja efektów uczenia się w ramach, w czasie których przygotowuje się prace licencjackie lub magisterskie.

Zaproponowane na kierunku wiedza o teatrze metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w badaniu. Przyjęte metody, takie jak referat, recenzja czy projekt indywidualny, pozwalają na zapoznanie studentów ze specyfiką badań naukowych i umożliwiają sprawdzenie stopnia tego przygotowania.

W wypadku zajęć służących opanowaniu języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia i B2+ drugiego stopnia za podstawową metodę weryfikacji uznano

egzamin (ustny/pisemny). Przyjęte metody są poprawne i wystarczające do weryfikacji znajomości języka obcego.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, projektów, prac dyplomowych, raportów z praktyk, a także są monitorowane poprzez prowadzenie analiz pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji. Dla przykładu w ramach przedmiotu na I roku studiów I stopnia *teatr i dramat średniowiecza* (ćwiczenia) zaplanowano test. Z kolei obowiązkowy wykład *teatr warszawski w XIX* na I roku studiów II stopnia zakłada weryfikację wiedzy na podstawie pracy pisemnej, w oparciu o materiał z zajęć i lekturę własną opracowań z listy zamieszczonej w sylabusie. Praca pisemna, kończąca się zaliczeniem bądź jego brakiem, daje możliwość weryfikacji wiedzy faktograficznej, historycznej, w mniejszym stopniu weryfikacji umiejętności i kompetencji, chyba że w zakresie prezentacji danych w formie wypowiedzi pisemnych. Zaliczenie lub jego brak potwierdza właściwe podejście do weryfikacji efektów, podobnie jak rzetelne recenzje. Zdarzają się jednak prace pisemne, które pozbawione są komentarza, np. *kultura popularna*, II rok I stopnia, więc nie jest możliwe określenie stosowności przyjętych zasad weryfikacji uczenia się. Podobna obserwacja odnosi się do studiów II stopnia. Na przykład na II roku II stopnia w ramach zajęć *ekonomia teatru* powstają rozbudowane prace pisemne, z aparatem badawczym, ale brak komentarza, co utrudnia określenie zasad weryfikacji efektów uczenia się. Rekomenduje się przekazywanie czytelnej informacji zwrotnej dla studenta. Rzetelnie ocenione zostały natomiast prace dyplomowe I i II stopnia – wszystkie recenzje są dokładne, z nielicznymi brakami (np. niekiedy nie ma uwag na temat błędów językowych, nikłego stopnia samodzielności pracy, nieznacznej liczby wykorzystanych źródeł, sporadycznie ocena bywa zawyżona). Obowiązujący na kierunku system sprawdzania i oceniania nakierowany jest na studenta, umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz ocenę stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, a także prac dyplomowych oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się, ale nie do wszystkich dyscyplin nauki, do których kierunek jest przyporządkowany. Brak prac dyplomowych z historii, filozofii i językoznawstwa. Nie stwierdzono prac dyplomowych czy częściowych o tego typu charakterze. Zagadnienia filozoficzne i historyczne, wynikające z przyporządkowania kierunku także do tych dyscyplin, pojawiają się w pracach dyplomowych i etapowych, ale jedynie okazjonalnie – kontekstowo. Tylko nieliczne z prac wykazują braki w zakresie komentarza czy zawierają zawyżone oceny w stosunku do jakości pracy, więc rekomenduje się zwrócenie baczniejszej uwagi na tego typu treści.

Studenci są autorami/współautorami publikacji naukowych, o czym świadczą np. artykuły w nowo wydanym tomie o Grotowskim, lub posiadają inne osiągnięcia naukowe w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, z wyjątkiem prac językoznawczych, filozofii i historii.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się

uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów. Nie uwzględniono w kryteriach rekrutacyjnych specyfiki zdalnego nauczania

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w nuczaniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dokumentacja z praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Kadra naukowa prowadząca kształcenie na kierunku wiedza o teatrze, studia I i II stopnia liczy 58 osób, 32 nauczycieli akademickich zatrudnionych jest na pierwszym etapie, zgodnie z wymogiem ustawowym realizują oni 75% zajęć na kierunku. W gronie stałych pracowników jest 4 profesorów, 8 doktorów habilitowanych, 13 doktorów i 6 magistrów. Tytuły naukowe zdobyli w zakresie nauk humanistycznych i dyscyplinach: nauki o sztuce (20), która to dyscyplina jest wiodąca dla kierunku, oraz w dyscyplinach dodatkowych: sztuki teatralne i filmowe (4), nauki o kulturze i religii (4), historia (1), filozofia (3). Brakuje jednak pracowników, którzy reprezentują dyscyplinę językoznawstwo, wskazaną także jako dyscyplina, do której został przyporządkowany kierunek na studiach I stopnia. Przy czym dla zapewnienia prawidłowej realizacji zajęć nie ma potrzeby zatrudniać takich osób, bo ani efekty uczenia się, ani treści programowe nie dotyczą dyscypliny językoznawstwo.

Uczelnia powierza także prowadzenie zajęć osobom zatrudnionym na innych uczelniach, specjalistom w zakresie badań nad teatrem i dramatem oraz widowiskami kulturowymi, osobom z właściwym dorobkiem w danym zakresie (to 14 osób, w tym 2 profesorów, 3 dr habilitowanych i 9 doktorów) związanych z jedną z dyscyplin takich jak: nauki o sztuce, wiedza o kulturze i religii, sztuki teatralne i filmowe.

Zajęcia prowadzą także praktycy, prowadzący działalność artystyczną i organizacyjno-marketingową: dyrektor teatru, pedagog teatralny, producent teatralny, krytyk teatralny, dziennikarz radiowy, prawnik, pracownik w zakresie organizacji pozarządowych, ekonomista. Zakres badań naukowych prowadzonych przez nauczycieli akademickich jest w pełni zgodny z treściami nauczania poszczególnych grup zajęć. Wszystkie osoby prowadzące zajęcia na kierunku posiadają aktualny dorobek naukowy i artystyczny umożliwiający prawidłową realizację zajęć na kierunku i nabywanie przez studentów kompetencji badawczych i umiejętności praktycznych. Świadczy o tym bogaty wykaz

publikacji naukowych ich autorstwa: prac monograficznych, rozdziałów w tomach zbiorowych, artykuły w naukowych czasopismach specjalistycznych polskich, także zagranicznych dotyczących sztuki teatru i performansów artystycznych, organizacji życia teatralnego i artystycznego, historii i teorii teatru i dramatu, krytyki teatralnej, kultury teatralnej, pedagogiki teatru i ekonomii teatru, a więc treści nauczania właściwych dla przedmiotów realizowanych na kierunku.

Zarówno liczebność kadry jak i jej kwalifikacje gwarantują prawidłową realizację procesu dydaktycznego na kierunku, na którym studiuje około 100 studentów (to na każdym roku 2 grupy konwersatoryjne, liczące od 8 do 10 osób).

Wiele zajęć prowadzonych na kierunku opartych jest na programach autorskich, których opracowanie skorelowane zostało z odpowiednimi metodami dydaktycznymi. Dotyczy to przede wszystkim warsztatów (dramaturgicznych, kuratorskich, radiowych), wymagających od prowadzących specjalistycznych kompetencji merytorycznych i dydaktycznych oraz praktycznej wiedzy. Połączenie teorii z praktyką skutkuje zaangażowaniem studentów w realizację konkretnych inicjatyw (opracowywanie gazety festiwalowej, archiwum festiwalowego czy asystentury reżyserskiej), służy także przygotowaniu ich do przyszłej pracy zawodowej oraz pracy badawczej. Pracownicy rozwijają swe kompetencje dydaktyczne, opracowując webinaria i kursy teatru on-line, uczestnicząc w projektach międzynarodowych, służących m.in. upodmiotowieniu i demokratyzacji procesu kształcenia oraz w konferencjach międzynarodowych poświęconych innowacyjnym metodom kształcenia polegającego na połączeniu teorii z praktyką (jedną z nich pt. Giessen i inni. Transdyscyplinarne nauczanie teatru, sami zorganizowali). Zdobyte w ten sposób doświadczenia wykorzystują w pracy ze studentami, zwłaszcza w rozbudowanych zajęciach warsztatowych, także na wykładach i konwersatoriach prowadzonych przy użyciu zróżnicowanych metod: podawczej, prezentacji multimedialnej, dyskusji, debaty, sondażu, analizy tekstów źródłowych. Od momentu wprowadzenia dydaktyki zdalnej sukcesywnie doskonałą właściwe dla nauczania na odległość metody. To umożliwia prawidłową realizację zajęć, w których wykorzystuje się prezentacje audiowizualne, nagrania spektakli i filmów oraz teksty teoretyczne udostępniane na platformie.

Zajęcia przedzielane są zgodnie z kwalifikacjami i dorobkiem nauczycieli akademickich. Rekomenduje się przydzielanie seminariów dyplomowych pracownikom co najmniej ze stopniem doktora, którzy prowadzą badania naukowe, co jest wymogiem tego typu pracy dydaktycznej. Obciążenie godzinowe w przypadku profesorów wynosi 180 godzin, w przypadku pozostałych wykładowców - 240 godzin. Obciążenie pracowników, w tym obciążenie związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, umożliwia prawidłową realizację zajęć, która odbywa się bez zakłóceń. Brak jednak informacji o monitorowaniu jej przebiegu. W związku z przedłużaniem się edukacji zdalnej rekomenduje się zatem wypracowanie transparentnych zasad i sposobów przebiegu edukacji zdalnej.

Podstawą polityki kadrowej wdrażanej na uczelni jest rozwój własnej kadry w oparciu o pracowników zatrudnionych na stałe, podnoszących sukcesywnie swe kwalifikacje i zdobywających kolejne stopnie naukowe. Nowych pracowników pozyskuje się na podstawie konkursów otwartych, których zasady są transparentne. Do prowadzenia zajęć specjalistycznych pozyskuje się osoby o niekwestionowanych osiągnięciach w określonej dziedzinie, pracujących na innych uczelniach (UŁ, UW, UJ) i instytucjach (Instytut Sztuki PAN), dotyczy to m.in. zajęć z warsztatów krytyki teatralnej, filozofii, teatru niemieckiego, fotografii, pedagogiki teatru.

Uczelnia wspiera pedagogów w podnoszeniu przez nich kompetencji dydaktycznych, zachęca pracowników do uczestniczenia w szkoleniach, udostępnia odpowiednie webinaria. Pracujący na uczelni w dziale technicznym informatycy udzielają na bieżąco konsultacji w zakresie oprogramowania

i możliwości wykorzystania ich w e-edukacji, udzielają także technicznego wsparcia w związku z kształceniem na odległość, są dostępni i służą pomocą przez cały czas.

Nauczyciele akademicki podlegają ocenie przez studentów, dokonywanej w formie ankiet elektronicznych wypełnianych po każdym semestrze. Prócz regularnych hospitacji prowadzi się także dodatkowe hospitacje zajęć, do których zastrzeżenia zgłaszali studenci w ankietach. Wnioski z ankiet wykorzystuje się do doskonalenia procesu kształcenia i eliminowania niepożądanych zachowań, korekty błędów dydaktyków wskazanych w ankietach. Na uczelni prowadzone są okresowe oceny nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia. Bierze się w nich pod uwagę: ocenę sylabusów, wyniki ankiet studenckich, wyniki hospitacji, opiekę nad pracami dyplomowymi, udział w komisjach, radach i kolegiach oraz aktywność w zakresie działalności naukowej lub artystycznej oraz organizacyjnej. Ocena jest więc kompleksowa i wieloaspektowa. Wyniki okresowych przeglądów kadry prowadzącej kształcenie, w tym wnioski z oceny dokonywanej przez studentów, są wykorzystywane do doskonalenia poszczególnych członków kadry i planowania ich indywidualnych ścieżek rozwojowych.

Realizowana polityka kadrowa umożliwia odpowiedni dobór kadry, sprzyja poszerzeniu grona współpracowników i pracowników etatowych. Uczelnia wspiera pedagogów poprzez udzielanie urlopów naukowych, współfinansowanie publikacji zbiorowych, wyjazdów na zagraniczne konferencje i staże. W ostatnich latach tytuł profesora otrzymał 1 pracownik, doktora habilitowanego 3 pracowników, doktora – 3. Uczelnia stwarza możliwość doktoryzowania się w Instytucie Sztuki PAN na studiach doktoranckich o profilu teatralnym. Udziela pomocy administracyjnej w opracowaniu i prowadzeniu grantów badawczych. Inicjuje udział swych pracowników w międzynarodowych projektach. Osobom realizującym granty naukowe zmniejsza pensum godzinowe do 50%. Wszystko to zapewnia prawidłową realizację zajęć, służy stabilizacji zatrudnienia i trwałemu rozwojowi nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia. Uczelnia nie wypracowała jednak transparentnego systemu motywowania kadry (poprzez np. przyznawanie nagród za działalność naukowo-badawczą, dydaktyczną czy organizacyjną). Rekomenduje się zatem stworzenie systemu motywacyjnego przez nagrody lub wyróżnienia.

Na uczelni aktualnie wdrażana jest polityka antydyskryminacyjna i antyprzemocowa, która służy uwrażliwieniu na przejawy praktyk przemocowych dotyczących osób prowadzących zajęcia. Organizowane są szkolenia i spotkania grup pracowników ze specjalistami w tym zakresie, a wszelkie formy naruszeń są rozpatrywane zgodnie z kodeksem pracy. Trwają aktualnie prace nad opracowaniem kodeksu etyki i powołaniem specjalnej komisji antymobbingowej, która nie tylko będzie rozpatrywała tego rodzaju sprawy, ale będzie wspierała osoby poszkodowane.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Nauczyciele akademicki i inne osoby prowadzące zajęcia na kierunku kulturoznawstwo I i II stopnia są w pełni kompetentni do realizacji programu studiów. Posiadają odpowiedni dorobek naukowy w zakresie wiedzy ogólnohumanistycznej (historii, filozofii, socjologii, literatury i filmu, antropologii), a szczególnie w zakresie wiedzy o sztuce oraz sztukach teatralnych i filmowych, zgodny z treściami kształcenia na kierunku, oraz doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią, co pozwala na

osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Większość osób prowadzących zajęcia na kierunku łączy działalność badawczą z aktywnością zawodową. Współpracuje z teatrami zawodowymi i innymi instytucjami kultury, zajmującymi się organizacją współczesnego życia artystycznego i teatralnego, wzbogacając swoją wiedzę praktyczną i kompetencje dydaktyczne. Kompetencje dydaktyczne kadry prowadzącej zajęcia wyrażają się m.in. w stosowaniu metod dydaktycznych zorientowanych na zaangażowanie studentów w proces uczenia się. Jednostka zapewnia prawidłową obsadę zajęć dydaktycznych, uwzględniając kompetencje dydaktyczne nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia oraz zgodność doświadczenia zawodowego nauczycieli, zdobytego poza uczelnią, z zakresem zajęć warsztatowych. Polityka kadrowa zapewnia właściwy dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady, co umożliwia prawidłową realizację zajęć. Istotnymi jej elementami są: systematyczna ocena kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzana z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarzanie odpowiednich warunków stymulujących kadrę do ustawicznego rozwoju. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje, które nie mają wpływu na ocenę kryterium 4.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia.

Brak.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia na kierunku odbywają się w salach zlokalizowanych w dwóch sąsiadujących ze sobą budynkach. W pierwszych z nich znajduje się 5 sal, o różnej powierzchni i ilości miejsc: 2 są salami na 20 osób, 1 na 30 osób i 2, tzw. Seminaryjne, mogą pomieścić 8-12 osób. Wszystkie te sale prócz seminaryjnych, wyposażone są w rzutniki medialne, sprzęt do odtwarzania muzyki, tablice, w jednej znajduje się także podręczna biblioteczka. W budynku jest także sala estradowa (z odpowiednią maszynérią), w której mogą odbywać się zajęcia warsztatowe. W tym celu może być wykorzystane także studio nagrań z doskonałym sprzętem radiofonicznym. W drugim budynku znajdują się dwie główne sale wykładowe na 20 i 30 osób oraz 3 sale projektowe, do których sprzęt dobiera się odpowiednio do potrzeb zajęć. Liczba tych pomieszczeń oraz wyposażenie jest dostosowane do potrzeb procesu nauczania i uczenia się.

Wyposażenie techniczne tych pomieszczeń, środki dydaktyczne są sprawne, nowoczesne, nieodlegające od aktualnie wykorzystywanych w działalności naukowej. Uczelnia nie posiada rozbudowanego zaplecza informatycznego i odrębnej pracowni komputerowej. Studenci najczęściej wykorzystują swój sprzęt komputerowy, mają także dostęp do stanowisk komputerowych (z podstawowym oprogramowaniem), znajdujących się w bibliotece. W przypadku zajęć wymagających specjalistycznego oprogramowania umożliwia im się korzystanie z odpowiednich programów informatycznych oraz z profesjonalnego sprzętu na najwyższym poziomie, znajdującego się w pracowni nagrań. Charakter zajęć nie wymaga specjalistycznych pracowni. Ich rolę przejmują sale "teatralne" adekwatne do rzeczywistych warunków przyszłej pracy, sale warsztatowe, studia, sale teatralne oraz biblioteka, z których studenci mogą korzystać, w procesie uczenia się i nauczania. Poza wyposażeniem

stałym tych pomieszczeń studenci i wykładowcy mogą korzystać z różnorodnych urządzeń i nośników (systemu mikrofonów bezprzewodowych, przenośnego sprzętu nagłaśniającego, bombaxu, konsoli analogowej, powermixera Yamaha, telewizorów przenośnych, różnorodnych projektorów, laptopa). Liczba, wielkość i układ pomieszczeń, ich wyposażenie techniczne są dostosowane do liczby studentów. Grupy zajęciowe na poszczególnych latach liczą nie więcej niż 20 osób, a grupy specjalnościowe nie więcej niż 10, co umożliwia prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne wykonywanie czynności badawczych przez studentów w bazie lokalowej, jaką uczelnia dysponuje. Trwające od kilku lat prace remontowe (przede wszystkim w jednym z budynków) uwzględniają potrzeby osób z niepełnosprawnościami (dotyczy to toalet oraz windy, która ma zostać uruchomiona latem bieżącego roku w budynku remontowanym). Winda działa w budynku głównym, w którym znajduje się część sal wykładowych oraz biblioteka (usytuowana na parterze), z której bez problemu mogą korzystać także osoby z niepełnosprawnością ruchową.

Pomieszczenia biblioteki są niewielkie, w czytelni znajdują się tylko 4 stanowiska komputerowe, w tym 1 komputer umożliwiający korzystanie z cyfrowej wypożyczalni międzybibliotecznej "Academica" oraz dostęp do repozytoriów tekstów obcojęzycznych z baz Ebsco i JSTOR. W czytelni jest także 12 miejsc do pracy własnej studenta korzystającego z bogatych zbiorów bibliotecznych. Ilość miejsc pracy jest wystarczająca z uwagi na ilość osób studiujących na kierunku. Na wyposażeniu biblioteki i czytelni są prócz komputerów, tabletu, laptopa, drukarki, skanera (Snap SV600 – do skanowania książek, czasopism, a także wydań nienormatywnych i w dużym formacie), i kserokopiarki ze skanerem (Konica Minolta) jest telewizor z odtwarzaczem do płyt DVD i słuchawkami oraz radio z gramofonem, co umożliwia korzystanie z zasobów filmowych i zbiorów płyt analogowych, stanowiących materiał źródłowy wykorzystywany w dydaktyce i możliwy do wykorzystania w badaniach prowadzonych przez studentów w ramach seminariów. Biblioteka jest czynna 6 dni w tygodniu przez 54 godziny, od poniedziałku do soboty, zamówienia można składać elektronicznie, przez SMS, e-mail studenci są powiadamiani o terminach zwrotów. W czasie pandemii umożliwia się zamawianie na miejscu i wypożyczanie zamówionych materiałów z zachowaniem reżimu sanitarnego. Biblioteka realizuje także zamówienia skanów pozycji (zgodnie z zachowaniem praw autorskich), zgłaszane przez studentów i nauczycieli akademickich niezbędnych w pracy naukowej i badawczej.

Na terenie uczelni, w obu budynkach, w których odbywają się zajęcia, studenci i nauczyciele mają dostęp do uczelnianej sieci WiFi i stanowisk komputerowych znajdujących się w bibliotece. Mogą także korzystać w miarę dostępności z całej bazy lokalowej uczelni, poza godzinami zajęć, w celu realizacji zadań i projektów własnych (konferencje, spotkania koła naukowego, warsztaty, projekty artystyczne i animacyjne). Posiadają także wydzielone pomieszczenia do odpoczynku wyposażone w kanapy, stoliki, kuchenkę mikrofalową i czajnik. Mogą korzystać z punktu gastronomicznego działającego na terenie uczelni, w najbliższych planach rozwojowych jest także otwarcie stołówki.

Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, trwające nieprzerwanie od roku, umożliwia synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia. Zajęcia odbywają się obecnie na dwóch platformach dobranych pod kątem ich funkcjonalności i oprogramowania. Studenci zgłaszający problemy ze sprzętem mogą liczyć na pomoc polegającą na możliwości wypożyczenia niezbędnych elementów wyposażenia komputera.

Biblioteka w swych zbiorach posiada ponad 62.000 woluminów z zakresu nauk o sztuce, sztukach teatralnych i filmowych, wiedzy o kulturze i religii, antropologii, filozofii, historii i socjologii. Szczególne miejsce zajmują w tym księgozbiorze pozycje dotyczące historii i teorii teatru, monografie poświęcone artystom teatru filmu, pisarzom i dramatopisarzom, poszczególnym typom teatrów (od muzycznego,

przez teatr tańca i ruchu, po teatr telewizyjny i mieszanych środków), scenografii, kostiumografii, aktorstwu i reżyserii. Ponad to dysponuje rocznikami czasopism specjalistycznych (ponad 10. 200 woluminów), z których 20 tytułów, ważnych dla dyscypliny podstawowej dla kierunku - naukom o sztuce, jest prenumerowanych na bieżąco (m.in. "Pamiętnik Teatralny", "Dialog", "Didaskalia", "Teatr", "Nietakt!"). W zasobach biblioteki znajduje się także pokaźny zbiór materiałów audiowizualnych, zbiór druków muzycznych (setki tekstów piosenek i nut) starodruki, recenzje teatralne z lat 1964-2013, 586 nagrań video, 2420 płyt DVD rejestrujących wszystkie spektakle teatru telewizji. Taki zasób biblioteczny jest w pełni zgodny, co do aktualności, zakresu tematycznego i zasięgu językowego, a także formy wydawniczej, z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej i udział w tej działalności oraz prawidłową realizację zajęć.

Zasoby biblioteczne, których głównym dysponentem jest biblioteka kierunkowa, są w pełni zgodne co do aktualności i zakresu tematycznego oraz zasięgu językowego z potrzebami procesu uczenia się i nauczania. Jest to biblioteka naukowa i specjalistyczna, dedykowana teatrowi, jego historii, teorii i krytyce, kulturze oraz sztuce. Jej zbiory obejmują piśmiennictwo zalecane w sylabusach w liczbie egzemplarzy dostosowanej do potrzeb procesu nauczania i uczenia się oraz do liczby studentów. Publikacje tego rodzaju są dostępne tradycyjnie i z wykorzystaniem narzędzi informatycznych. Zbiory specjalne są sukcesywnie digitalizowane. Biblioteka zapewnia także dostęp do światowych zasobów informacji naukowej: Wirtualnej Biblioteki Nauki: Elsevier, Scopus, Web of Knowledge, Wiley, Baz-HUM, CEJS/. Pracuje się nad umożliwieniem osobom z niepełnosprawnością korzystania z tych zasobów (zaplanowano zakup odpowiedniego sprzętu z programu POVER). Materiały dydaktyczne opracowane w formie elektronicznej z udziałem biblioteki są udostępnione studentom na początku semestru na platformie edukacyjnej w osobnych plikach przyporządkowanych do konkretnych zajęć. Skany dodatkowej literatury nauczyciele i studenci mogą sukcesywnie zamawiać w bibliotece, która realizuje je na bieżąco.

Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość są unowocześniane i aktualizowane. Dotyczy to także infrastruktury naukowej, wyposażenia pomieszczeń, pomocy i środków dydaktycznych. Świadczą o tym przeprowadzane intensywnie prace remontowe i widoczne już ich efekty oraz dobrze wyposażone studia i zaplecze sal teatralnych, z których korzystać mogą także studenci kierunku. Monitorowaniem sprawności infrastruktury dydaktycznej i naukowej zajmuje się na uczelni zespół techniczny, który prowadzi systematycznie okresowe przeglądy. Nauczyciele akademicki i studenci swoje potrzeby i problemy zgłaszają bezpośrednio do dziekana, który po ich rozpatrzeniu, przekazuje je do działu technicznego. Wyniki okresowych przeglądów, w tym wnioski formułowane po konsultacji ze studentami oraz nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia, są wykorzystywane do doskonalenia infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, pomocy i środków dydaktycznych, aparatury badawczej, specjalistycznego oprogramowania oraz zasobów bibliotecznych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia, są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej i udział w tej działalności.

Są sukcesywnie dostosowywane do potrzeb osób z niepełnosprawnością. Trwające prace remontowe i plany zakupu odpowiednich urządzeń mają na celu zapewnienie tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Współpraca uczelni z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego jest ścisła, różnorodna i stała. Obejmuje przede wszystkim bliskie kontakty z instytucjami kultury: zawodowymi teatrami stolicy, np. Teatrem Narodowym, Teatrem Powszechnym, Teatrem Studio, Teatrem Nowym TR Warszawa, Teatrem 21, także z Instytutem Teatralnym im. Zbigniewa Raszewskiego, z muzeami i galeriami, np. z Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Narodowej Galerii Sztuki Zachęta, Muzeum Powstania Warszawskiego, z domami kultury, np. Młodzieżowym Domem Kultury Muranów, fundacjami, np. Fundacją Malta, i innymi organizacjami pozarządowymi oraz szkołami licealnymi. Uczelnia współpracuje także z mediami teatralnymi („Teatr”, „Dialog”, „Scena”). Tak dobrane grono przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawców, pozwala na realizację różnorodnych form współpracy. Współpraca ta polega m.in. na stwarzaniu odpowiednich warunków do realizacji praktyk studenckich, na organizowaniu dla studentów staży (w roli inspicjenta teatralnego, producenta, edukatora), które w wielu wypadkach przeradzają się w stałą współpracę, czasem także w stałe zatrudnienie. To stwarza studentom kierunku możliwość sprawdzenia się w rzeczywistych warunkach przyszłej pracy zawodowej, pozwala na dodatkową weryfikację efektów uczenia się zakładanych na kierunku. Prócz staży i praktyk studenci *wiedzy o teatrze* biorą udział w oprowadzaniach po teatrze i po wystawach sztuki, włączani są w płatne prace przy organizacji festiwali teatralnych jako autorzy gazetek festiwalowych, członkowie zespołów pierwszego kontaktu. Teatry warszawskie wprowadziły specjalne tańsze bilety dla studentów kierunku, co umożliwia im udział we wszystkich bieżących produkcjach teatralnych. Studenci angażowani są także w prace archiwistyczne –

w dziale dokumentacji teatralnej Instytutu Teatralnego, w archiwum Jerzego Grzegorzewskiego w Teatrze Studio. Pobyty studyjne i staże w tych instytucjach służą nie tylko sprawdzeniu umiejętności praktycznych studentów, ale także rozwojowi ich zainteresowań badawczych, czego efektem są prace etapowe i prace dyplomowe realizowane przez nich w oparciu o materiały źródłowe zgromadzone w tych archiwach, odnoszące się także do bieżącej działalności artystycznej teatrów i instytucji kultury. Uczelnia wspólnie z instytucjami otoczenia realizuje wiele projektów artystyczno-dydaktycznych, np. „Ekologiczny projekt przyszłości” z Teatrem Powszechnym, czy projekt „Pegaz” i „Teatralna Akademia Teatru” wspólnie z liceami warszawskimi i Domem Kultury Muranów. Współpraca tego rodzaju jest zgodna z koncepcją kształcenia i dyscyplinami, do których kierunek został przyporządkowany. Uczestniczące w niej instytucje otoczenia w większości mają swych przedstawicieli w kadrze dydaktycznej prowadzącej zajęcia na kierunku, także w Radzie kierunku, która odpowiada za plany i program studiów oraz ich udoskonalanie. Niektórzy z nich są zatrudnieni w uczelni na stałe (to także pracownicy teatrów stołecznych, dramaturdzy, kierownicy literaccy, reżyserzy, pedagodzy teatru), inni współpracują z uczelnią, prowadząc warsztatowe zajęcia. Dzięki temu mogą realnie uczestniczyć w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji, także nowelizacji. Reagując na potrzeby zmieniającego się w szybkim tempie rynku pracy, udoskonalają program prowadzonych przez siebie zajęć warsztatowych, proponują Radzie kierunku nowe przedmioty. Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego jest prowadzona systematycznie, i przybiera zróżnicowane formy (np. organizacji praktyk, staży, wolontariatów, wizyt studyjnych, realizacji prac etapowych i dyplomowych, udziału przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w prowadzeniu zajęć i weryfikacji efektów uczenia się, realizacji wspólnych artystyczno-edukacyjnych przedsięwzięć). Formy te są adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się. Współpraca z przedstawicielami otoczenia jest kontynuowana także w warunkach czasowego ograniczenia funkcjonowania uczelni, dotyczy to przede wszystkim prac nad udoskonalaniem programu studiów, konsultowanego obecnie z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego i warsztatów on-line.

Przebieg współpracy z otoczeniem monitorowany jest na bieżąco, nie jest jednak sformalizowany. Bliska współpraca z konkretnymi instytucjami skutkuje najczęściej włączaniem ich przedstawicieli w realizację wybranych przedmiotów na kierunku oraz stałym kontaktem za sprawą praktyk studenckich, chętnie realizowanych w tych właśnie instytucjach.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz wpływ otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących program studiów i zasięg współpracy. Oceny te pozyskuje się zarówno z ankiet wypełnianych przez studentów po zakończeniu każdego semestru zajęć. Dotyczy to zwłaszcza zajęć *Instytucja kultury* na studiach I stopnia, realizowanych w formie wizyt studyjnych w rozmaitych instytucjach w Warszawie, z którymi Uczelnia współpracuje, także zajęć *Zarządzanie instytucją* na studiach II stopnia prowadzonych w różnych działach wybranych instytucji (literackim, organizacji pracy artystycznej, komunikacja, obsługi widzów, w pionie technicznym), także z opinii studentów po odbyciu praktyk w wybranej instytucji. To pozwala weryfikować uczelni wybór instytucji do dalszej współpracy, rozpatrywać nowe jej formy, poszerzać listę interesariuszy zewnętrznych, również w oparciu o monitorowanie losu absolwentów. Opinie pracodawców, którzy poprzez swych przedstawicieli przekazują je Radzie kierunku, wykorzystywane są do rozwoju i udoskonalaniu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, która przybiera rozmaite formy. Przedstawiciele otoczenia, reprezentujący różne instytucje, w tym instytucje kultury, ośrodki naukowe, stowarzyszenia, mają bezpośredni wpływ na program studiów. Aktywnie uczestniczą w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu. Wielu z nich prowadzi zajęcia na kierunku, co sprzyja zacieśnianiu współpracy.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program oraz jego realizację podlegają ocenom, również z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Akademia Teatralna jako członek międzynarodowych organizacji i stowarzyszeń: Europe: Union for Theatre Schools and Academies (E:UTSA), Platform for European Theater Academies (PLETA), World Theatre Education Alliance (WTEA) przykładą dużą wagę do podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku.

Dzięki rozlicznym kontaktom ze szkołami o podobnym profilu z całego świata oraz zagranicznymi uczelniami prowadzącymi podobny typ badań nad sztuką teatru i performansami organizuje wydarzenia służące wymianie doświadczeń w zakresie metod kształcenia oraz popularyzacji badań o różnej formule i zakresie oddziaływania. Najważniejszą z tego typu inicjatyw jest Międzynarodowy Festiwal Szkół Teatralnych ITSELF organizowany w Warszawie przez Akademię, którego 10 edycja odbyła się w 2019 roku. Poza spektaklami prezentowanymi przez 15 szkół artystycznych z całego świata, które mogli oglądać studenci kierunku, w ramach festiwalu odbywały się międzynarodowe konferencje naukowe poświęcone kształceniu w kontekście różnych praktykowanych modeli studiów teatralnych w Europie, w których teorię łączy się z praktyką (pt. "Gissen i inni. Transdyscyplinarne nauczanie teatru", 2017) oraz w kontekście nowych rozwiązań służących upodmiotowieniu i demokratyzacji kształcenia. Spotkania tego rodzaju wykorzystuje się w doskonaleniu programu studiów oraz organizacji procesu dydaktycznego.

W programie studiów realizowanym na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, istotną rolę odgrywają zajęcia z zakresu teatru i dramatu nie tylko w Polsce i na świecie, (np. *historia teatru i dramatu powszechnego*, „*Dziady*” a *multikulti*, *teatr po 1945/świat*, *teatr masowy/teatr dla mas*, *teatr i dramat niemiecki*). Ważną inicjatywą uczelni służącą poszerzeniu oferty dydaktycznej są

warsztaty z różnych praktyk teatralnych, badawczych i performatywnych, do prowadzenia których zaprasza się artystów i wykładowców zagranicznych o światowej renomie. W ostatnim czasie w ramach programu POW-er odbyło się kilka warsztatów mistrzowskich, ostatni w języku angielskim, odbył się na platformie MS Teams, a prowadził go wybitny reżyser teatralny i operowy, wizjoner i filozof teatru. Efektem międzynarodowej współpracy są także projekty badawcze, np. zainicjowany przez uczelnię projekt „Zmiana-teraz!”, finansowany przez Komisję Europejską w ramach Partnerstw Strategicznych Programu Erasmus+, w którym biorą udział zarówno nauczyciele akademicy i studenci kierunku, jak i przedstawiciele uczelni Francji, Holandii, Niemiec i Szkocji. Ponadto uczelnia jest organizatorem międzynarodowych konferencji (w konferencji pt. „Ryszard Bolesławski i jego czasy” wzięli udział partnerzy z zagranicy, z Rosji i Stanów Zjednoczonych). Uczelnia stwarza nauczycielom akademickim odpowiednie warunki do zaangażowania się w działalność międzynarodową na różnych polach: artystycznym (współpraca z berlińskim Maxim Gorki Theater), kuratorskim (wydarzenie Mikroteatr w Centrum Sztuki Hellerau) i badawczym. W gronie kadry jest wiceprezeska stowarzyszenia SIBMAS – światowej organizacji zajmującej się zbiorami i archiwizacją sztuk performatywnych, członek rady redakcyjnej czasopisma naukowego „Stanislavsky Studies”. Zacieśnieniu współpracy z ośrodkami zagranicznymi służą także wyjazdy nauczycieli akademickich do światowych ośrodków akademickich i artystycznych na staże naukowe (np. na Uniwersytecie Harvarda w USA), konferencje i wykłady gościnne (np. w Łotewskiej Akademii Kultury w Rydze, w Swarthmore College, w Pensylwanii), międzynarodowe wystawy i festiwale (np. Festiwal Sztuk Ruhtriennale). Uczelnia stwarza odpowiednie warunki do tego rodzaju międzynarodowej aktywności pracowników. Dofinansowuje wyjazdy, pracownicy administracyjni służą pomocą w pracy nad realizacją międzynarodowych projektów, warsztatów i konferencji. Uczelnia wspiera także mobilność międzynarodową studentów. W ciągu roku kilku z nich korzysta z programu Erasmus, podejmując studia na Uniwersytetach w Bolonii i na paryskiej Sorbonie i odbywając praktyki i staże badawcze we Włoszech (Miele e Peperoncino) i Francji (Towarzystwo Historyczno-Literackie/ Biblioteka Polska w Paryżu). Wyjazdy zagraniczne studentów uczelnia organizuje, korzystając także z innych programów (np. w ramach programem Campus studenci ocenianego kierunku wzięli udział w międzynarodowych spotkaniach studentów z krajów Unii Europejskiej w Essen w ramach Festiwalu Sztuk Ruhtriennale) oraz projektów międzynarodowych („Zmiana - Teraz!"). Dzięki inicjatywie władz uczelni studenci WOT jako członkowie ekipy uczelnianej wyjeżdżają na międzynarodowe festiwale teatralne (np. Festival Bilbao). Są zaangażowani w wydarzenia o międzynarodowym charakterze, np. w Malta Festival Poznań czy wizytę w Akademii Teatralnej zespołów zagranicznych, np. zespołu japońskiego reprezentującego klasyczny teatr kabuki. Od 2017 roku Akademia Teatralna jest współwydawcą „Polish Theatre Journal” internetowego czasopisma naukowego poświęconego współczesnemu polskiemu teatrowi i performansowi, w którym publikują teksty w języku polskim i angielskim między innymi nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia na kierunku. Celem pisma jest animowanie międzynarodowego dialogu na temat teatru i wskazanie miejsca, jakie zajmują we współczesnym świecie.

Międzynarodowa aktywność kadry i studentów ma obecnie charakter wirtualny. Wykłady mistrzowskie i inne wydarzenia odbywają się bez zakłóceń z wykorzystaniem dostępnych technologii i platform.

Stopień umiędzynarodowienia aktywności nauczycieli akademickich i studentów jest systematycznie monitorowany przez władze uczelni. Po pierwsze, aktywność międzynarodową bierze się pod uwagę w okresowych ocenach kadry (udział w konferencjach, projektach badawczych i wydawniczych). Po drugie, Komisja do spraw jakości kształcenia prowadzi przegląd i ocenę stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmującą skalę, zakres i zasięg aktywności międzynarodowej kadry i studentów, by

wykorzystać je do intensyfikacji umiędzynarodowienia kształcenia, nawiązania kontaktów z innymi uczelniami zagranicznymi i uznanymi na świecie wykładowcami oraz artystami teatru. Wykorzystuje się także pod tym kątem ankiety studenckie przeprowadzane po zajęciach. Monitoruje się staże studentów z zagranicy podejmujących naukę na kierunku, przydziela opiekuna, co sprzyja intensyfikacji współpracy z uczelnią, którą student reprezentuje (przykładem jest wymiana naukowa z Uniwersytetem Konstantyna w Nitrze na Słowacji). Tak pozyskane dane próbuje się wykorzystać w działaniach służących udoskonaleniu programu studiów, czemu służy także wymiana doświadczeń w zakresie edukacji na arenie międzynarodowej, która odbywa się cyklicznie od paru lat w formie konferencji naukowych. Całościowe oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia nie są formułowane wyraźnie w jednym dokumencie, jednak działania, jakie podejmuje uczelnia w celu osiągnięcia wysokiego stopnia umiędzynarodowienia, w pełni zadowalają.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry. Umiędzynarodowienie kształcenia podlega monitorowaniu i ocenie, w którą włączani są także studenci.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Nauczyciel akademicki przedstawia studentom kartę przedmiotu na pierwszych zajęciach. Ponadto posiadają oni do niej stały dostęp poprzez stronę internetową uczelni oraz Biuro Obsługi Toku Studiów. Prowadzący zajęcia wspierają studentów w całym procesie uczenia się. Na bieżąco przekazują im informacje dotyczące wykładów gościnnych oraz wszelkich innych form umożliwiających rozwój umiejętności oraz wiedzy. Poprzez swoją aktywną działalność artystyczną motywują studentów do samodzielnej pracy, osiągania lepszych wyników w nauce i rozwoju swoich zainteresowań. Dodatkowe materiały są udostępniane zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej. Biorąc pod uwagę specyfikę kierunku, studenci posiadają stały kontakt z pedagogiem poprzez bezpośrednią rozmowę,

pocztę elektroniczną, podczas wyznaczonych dyżurów lub kontakt telefoniczny. W czasie panowania pandemii COVID-19 uczelnia prowadzi zajęcia w formie kształcenia zdalnego, wykorzystując różne metody uczenia. Studenci nie są zadowoleni z wybranych metod uczenia, np. nie widzą różnicy między wykładem, konwersatorium czy ćwiczeniami. Rekomenduje się dostosowanie metod do rodzaju zajęć oraz potrzeb studentów. Ponadto studenci czują się mocno obciążeni zbyt licznymi godzinami zajęć poprzez źle zorganizowany harmonogram kształcenia nieprzestrzegający higieny pracy. Rekomenduje się zastosowanie procesów naprawczych w celu dostosowania harmonogramu do potrzeb zajęć uwzględniający przerwy na odpoczynek czy spożycie posiłku. Uczelnia nie zapewnia studentom szkolenia z zakresu obsługi programów używanych w celu kształcenia zdalnego, natomiast w razie wystąpienia jakichkolwiek problemów technicznych pracownicy działu IT wspierają studentów w rozwiązaniu wszelkich komplikacji. Weryfikacja osiągania zakładanych efektów uczenia się odbywa się poprzez prace etapowe, zaliczenia oraz egzaminy. Prowadzący zajęcia przekazują studentom informację zwrotną dotyczącą ich postępów w nauce na bieżąco oraz po odbyciu egzaminu. Zarówno proces weryfikacji, proces rekrutacji oraz proces dyplomowania zachowują zasadę równych szans, są jasne oraz zrozumiałe oraz weryfikują zdobycie zakładanych efektów uczenia się.

Na kierunku wiedza o teatrze funkcjonuje Koło Naukowe, które posiada swojego opiekuna w postaci nauczyciela akademickiego. Opiekun wspiera studentów w podejmowanych przez nich działaniach. Ponadto uczelnia zapewnia im wsparcie finansowe, merytoryczne oraz dydaktyczne. Przedstawiciele koła wzięli aktywny udział w konferencji "Kilka słów o Konradzie Swinarskim" (listopad 2019) i Konferencji "Fenomen. Helena Modrzejewska" (listopad 2020). Uczelnia na bieżąco przekazuje studentom informacje dotyczące wszelkich form stwarzających możliwość rozwoju swoich umiejętności oraz zainteresowań, tj. Międzynarodowe sympozjum "Giessen i inni. Transdyscyplinarne nauczanie teatru", Konferencja naukowa "Kto to był Erwin Axer?", Studencko-doktorancka konferencja naukowa "Kobiety w teatrze 1918-1989. Cicha obecność?" czy "Konferencja "Zmiana – teraz!". Studenci aktywnie uczestniczą w tego typu przedsięwzięciach.

Obecnie dziekanat (Biuro Obsługi Toku Studiów) jest dostępny dla interesariuszy głównie poprzez kontakt telefoniczny lub pocztę elektroniczną. Istnieje możliwość wizyty w sposób stacjonarny po uprzednim umówieniu terminu z pracownikami BOTS drogą elektroniczną lub telefoniczną. W okresie przed pandemią, BOTS funkcjonowało według ustalonych godzin przyjęć, które były dostosowane do potrzeb studentów. Pracownicy dziekanatu posiadają wystarczający oraz odpowiedni poziom wiedzy związanej z tokiem studiów, programem studiów oraz organizacją roku akademickiego dostosowany do potrzeb studentów. Wszystkie niezbędne informacje dotyczące oferowanych form wsparcia i opieki są na stałe publikowane na stronie internetowej uczelni oraz tablicach ogłoszeniowych.

Na uczelni funkcjonuje Biblioteka posiadająca bogate zasoby literatury oraz materiałów dodatkowych wspierające realizację studiów oraz rozwoju swoich zainteresowań. Jednostka jest dostępna dla interesariuszy od poniedziałku do piątku w godzinach 9.00-18.30. Pracownicy Biblioteki aktywnie wspierają studentów, umożliwiając im otrzymanie potrzebnej literatury w formie skanu poprzez pocztę elektroniczną, tym samym nie narażając ich na dodatkowe ryzyko zakażenia. Ponadto istnieją elektroniczne katalogi biblioteki, tj. Scopus, Web of Knowledge, Wirtualna Biblioteka Nauki, Springer, które również są do dyspozycji studentów. Zamówienie materiałów odbywa się poprzez pocztę elektroniczną lub kontakt telefoniczny, a jego odbiór następuje po wcześniejszym ustaleniu terminu. W Bibliotece znajdują się stanowiska komputerowe.

Akademickie Biuro Karier wspiera studentów, przedstawiając im propozycje szkoleń, spotkań czy warsztatów mających na celu pomoc w ich wejściu na rynek pracy. Do podejmowanych tematów

należą: omówienie ścieżki kariery czy pomoc w przygotowaniu CV. W czasie pandemii COVID-19 odbywają się w formie online.

Na uczelni funkcjonuje Samorząd Studentów Akademii Teatralnej, które ma zapewnione wsparcie organizacyjne, merytoryczne oraz finansowe ze strony uczelni. Samorząd ma możliwość opiniowania programu studiów, jak również zgłaszania swoich uwag oraz komentarzy bezpośrednio do władz uczelni oraz podczas spotkań organów kolegialnych uczelni, tj. Rada Kierunku ds. Jakości Kształcenia, Senat, Komisja Stypendialna, Odwoławcza Komisja Stypendialna, Kolegium Elektorów, Rada Uczelni, Komisja Dyscyplinarna dla Studentów, Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla Studentów, Komisja Dyscyplinarna dla Doktorantów, Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla Doktorantów, Komisja Dyscyplinarna dla Nauczycieli Akademickich, Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla Nauczycieli Akademickich), gdzie posiadają swoich przedstawicieli. Studenci aktywnie uczestniczą w posiedzeniach oraz mają wpływ na zmiany dotyczące wszelakich kwestii związanych z procesem dydaktycznym. Oprócz wykonywania obowiązków określonych w Regulaminie Samorządu Studenckiego organizują również wydarzenia o charakterze rozrywkowym oraz integrującym studentów oraz całą społeczność akademicką (np. Wigilia Uczelniana). Ponadto zaangażowali się w realizację projektu "Zmiana Teraz" dotyczącego systemu przeciwdziałania dyskryminacji na uczelniach wyższych (we współpracy z innymi uczelniami warszawskimi oraz zagranicznymi). Biorą także aktywny udział w wydarzeniach organizowanych przez Forum Studentów Uczelni Artystycznych i Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, godnie reprezentując swoją uczelnię oraz integrując się z ogólnopolskim środowiskiem studenckim.

Studenci mają możliwość realizacji lektoratu z języka angielskiego z uwzględnieniem słownictwa specjalistycznego dla wizytowanego kierunku. Poziom prowadzenia zajęć jest dostosowany do potrzeb studentów, specyfiki kierunku wiedza o teatrze oraz aktualnego rynku pracy. Uczelnia nie prowadzi innych zajęć w języku obcym.

W ramach mobilności studenckiej uczelnia oferuje możliwość udziału w wymianie międzynarodowej w celu odbycia wymiany edukacyjnej lub praktyk poprzez program Erasmus+ oraz CEEPUS. Wymiana odbywa się na okres jednego lub dwóch semestrów. Biuro Współpracy Międzynarodowej wspiera studentów zarówno podczas rekrutacji, podczas wymiany oraz po powrocie do uczelni macierzystej. Studenci nie mają problemów z rozliczeniem punktów ECTS ani zajęć zrealizowanych w ramach wymiany. Informacje dotyczące samego programu jak i wykładów gościnnych są regularnie przekazywane. Proponowana forma wsparcia jest motywacją dla studentów w osiąganiu zakładanych efektów uczenia się oraz lepszych wyników w nauce.

Uczelnia zapewnia studentom wsparcie materialne w formie stypendium socjalnego, zapomogi, stypendium dla osób z niepełnosprawnościami. Ponadto oferuje dodatkowe stypendium finansowane z funduszu własnego uczelni. Studenci odznaczający się bardzo dobrymi wynikami w nauce oraz wybitnymi osiągnięciami artystycznymi lub naukowymi mają możliwość ubiegania się o stypendium Rektora i stypendium Ministra. Wszystkie informacje związane ze wsparciem materialnym dla studentów zostały określone Regulaminem świadczeń dla studentów, dostępnym poprzez stronę internetową uczelni oraz Biuro Obsługi Toku Studiów. Proponowane wsparcie materialne jest motywacją dla studentów do osiągania lepszych wyników w nauce, rozwijania swoich umiejętności oraz wiedzy.

Studenci mają możliwość realizacji praktyk zawodowych w ramach programu studiów w indywidualnie wybranej przez siebie placówce kulturalnej. Władze Wydziału zapewniają studentom wsparcie przy wyborze miejsca praktyk oraz dbają o to, aby studenci odbywali praktyki, zdobywając cenną wiedzę z zakresu swojej specjalności dostosowaną do aktualnego rynku pracy. Po ukończeniu praktyk studenci

otrzymują informację zwrotną od prowadzącego praktyki oraz są zobowiązani do samodzielnego opisanego całego procesu.

Na wizytowanym kierunku obecnie nie studiuje osoby z niepełnosprawnościami. Infrastruktura budynków, w których odbywają się zajęcia, są dostosowane do potrzeb osób z zakresu ograniczeń ruchowych – z wyjątkiem starego budynku, gdzie odbywa się część zajęć. Władze uczelni są świadome istniejącego problemu oraz planują remont budynków dydaktycznych w celu umożliwiania takim osobom studiowania w najlepszych warunkach. Osoby z niepełnosprawnościami mają zapewnione wsparcie dydaktyczne, organizacyjne oraz finansowe w ramach stypendium dla osób niepełnosprawnych. Wszystkie informacje dotyczące wsparcia studentów z niepełnosprawnościami znajdują się na stronie internetowej uczelni. W razie dodatkowych wątpliwości mogą otrzymać pomoc poprzez dziekanat, bezpośrednio u Dziekana lub prowadzącego zajęcia.

Studenci mają możliwość oceny nauczycieli akademickich oraz zajęć dydaktycznych poprzez anonimową „Ankieta studentka”. Ankieta złożona jest z 7 pytań w formie zamkniętej (możliwość oceny za pomocą punktacji w skali od 1 do 5) oraz miejsca poświęconego na wypowiedź w formie otwartej (dodatkowe uwagi, komentarze). Przeprowadzana jest w formie elektronicznej (USOS) na zakończenie zajęć. Wyniki ankietyzacji są brane pod uwagę oraz pomagają w zapewnieniu jak najlepszej jakości kształcenia na wizytowanym kierunku. Samorząd studencki ma możliwość uzyskania informacji zwrotnej dotyczącej ilości przeprowadzonych ankiet.

System zgłaszania uwag i skarg odbywa się w głównej mierze w sposób nieformalny oparty na możliwości ich zgłoszenia poprzez bezpośrednią rozmowę z prowadzącym zajęcia, Rzecznikiem Praw Studenta, Dziekanem lub Rektorem Uczelni. Ponadto studenci posiadają swoich przedstawicieli w organach kolegialnych uczelni. Aktywnie uczestniczą w ich posiedzeniach oraz wyrażają swoje zdanie związane z procesem kształcenia. Głos studencki jest wysłuchiwany oraz wykorzystywany w działaniach doskonalących.

System przeciwdziałania dyskryminacji funkcjonuje prawidłowo. Od 2019 roku osobą odpowiedzialną za niedopuszczenie naruszenia Kodeksu Etyki jest Rzecznik Praw Studenta. W ramach systemu na uczelni funkcjonują również komisje dyscyplinarne (dla studentów, doktorantów i nauczycieli akademickich), których zadaniem jest zarówno rozstrzyganie konfliktów w relacjach uczelnianych (student — student, nauczyciel — student, nauczyciel — nauczyciel), jak i rozpatrywanie spraw związanych z przemocą fizyczną lub psychiczną, dyskryminacją czy mobbingiem. Oferowane formy wsparcia zapewniają studentom poczucie bezpieczeństwa oraz komfortu studiowania.

Na uczelni został zatrudniony psycholog-psychoterapeuta, który zapewnia pełne oraz bezpłatne wsparcie psychologiczne dla studentów. Jest to osoba zewnętrzna, niebędąca częścią społeczności akademickiej. Poradnia jest dostępna dla interesariuszy około 10 godzin tygodniowo. Obecnie zapisy jak i spotkania odbywają się w formie online. Studenci chętnie korzystają z proponowanej pomocy psychologicznej.

Od 2020 roku głównym opiekunem systemu badania wsparcia studentów jest Koordynator dostępności. Koordynuje oraz nadzoruje system wsparcia dla studentów, jak również bada problemy i potrzeby osób z niepełnosprawnościami. Do jego obowiązków należą również działania, których celem jest integracja społeczna osób z niepełnosprawnościami, usuwanie dla nich barier związanych z dostępnością zasobów edukacyjnych, podniesienie jakości uczestniczenia w procesie kształcenia, prowadzenie indywidualnych konsultacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Na podstawie analizy przedstawionej dokumentacji oraz po przeprowadzonych spotkaniach z przedstawicielami studentów, pracowników oraz władz uczelni, w opinii zespołu oceniającego studenci mają zapewnione wsparcie merytoryczne, dydaktyczne, administracyjne, finansowe oraz psychologiczne ze strony uczelni w całym procesie kształcenia. Wszystkie informacje związane z procesem kształcenia są łatwo dostępne dla studentów. W razie wystąpienia problemów związanych z systemem kształcenia na odległość, studenci mają możliwość wsparcia pracowników administracyjnych oraz działu IT. Uczelnia motywuje studentów do osiągania zakładanych efektów uczenia się oraz osiągania lepszych wyników w nauce poprzez możliwość udziału w kole naukowym, wymianie międzynarodowej, proponowanych warsztatach, międzynarodowych oraz krajowych konferencjach lub seminariach oraz aktywną działalność naukową prowadzących zajęcia. Studenci posiadają stały kontakt z prowadzącym zajęcia. Weryfikacja osiąganych efektów uczenia się, proces rekrutacji oraz dyplomowania są dostosowane do potrzeb studentów oraz przewiduje zasadę równych szans. Pracownicy uczelni zapewniają studentom kompetentną pomoc w rozwiązywaniu spraw studenckich. Studenci są zapraszani do udziału w dyskusjach organów kolegialnych uczelni, gdzie zgłaszają swoje uwagi, skargi oraz prezentują rozwiązania mające na celu podniesienie jakości kształcenia na uczelni. Ich głos jest wysłuchiwany oraz wdrażany do procesu doskonalącego. Ponadto uczelnia posiada koordynatora odpowiedzialnego za monitorowanie systemu wsparcia oraz motywowania studentów. System przeciwdziałania dyskryminacji funkcjonuje prawidłowo. Biuro Karier wspiera studentów w przygotowaniach do podjęcia pracy zawodowej. Wszystkie niezbędne informacje dotyczące form wsparcia są dostępne poprzez stronę internetową uczelni oraz w Biurze Obsługi Toku Studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Uczelnia zapewnia publiczny dostęp do informacji w sposób kompleksowy, aktualny oraz zgodny z potrzebami różnych grup odbiorców.

Głównym źródłem informacji jest strona internetowa uczelni, która jest dostępna również w angielskiej wersji językowej. Można z niej korzystać bez ograniczeń związanych z czasem oraz miejscem, jak i sprzętem używanym przez odbiorcę. Nie jest ona jednak przystosowana do osób niedowidzących. Rekomenduje się zastosowanie standardu CWAG umożliwiającego osobom posiadającym ograniczenia

związane z wadami wzroku ustawienia odpowiedniego kontrastu oraz rozmiaru czcionki. Strona internetowa jest przejrzysta oraz logicznie skonstruowana, co pozwala na szybkie odnalezienie informacji. Zawiera dane dotyczące programu studiów oraz procesu uczenia się odpowiednio dla każdego kierunku. Każdy z kierunków ustala ilość dostępnych treści dla odbiorcy. Na stronie internetowej odszukać można także informacje dotyczące zakresu wsparcia studentów (materialne, organizacyjne, dydaktyczne), jak również te odnoszące się do biblioteki, biura karier, samorządu studenckiego, organizowanych artystycznych i naukowych spotkań, osiągnięć studentów oraz pedagogów, jak też biogramy pedagogów, opis struktury uczelni, plany studiów, efekty uczenia się, opis każdego kierunku oraz informacje dla kandydatów na studia, np. konsultacje z pedagogami uczelni. Wszystkie informacje dotyczące rekrutacji, terminy poszczególnych etapów oraz ich charakterystyka są dostępne poprzez stronę internetową uczelni. Ponadto kandydaci mają możliwość uzyskania odpowiedzi na dodatkowe pytania poprzez pracowników Biura Obsługi Toku Studiów w ramach kontaktu telefonicznego lub za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Szczegółowe informacje dla studentów oraz pedagogów znajdują się w Uniwersyteckim Systemie Obsługi Studiów (USOS), które są dostępne po zalogowaniu. System pozwala na szeroki dostęp do informacji związanych z procesem dydaktycznym. Studenci mają możliwość oceny pracy pedagoga poprzez dostępną w Aplikacji USOSweb "Ankiętę studencką". Prowadzący zajęcia posiadają możliwość aktualizacji sylabusów, wystawiania ocen studentom oraz informacji zwrotnej związanej z wynikiem ankiety studenckiej.

Interesariusze zewnętrzni mają zapewniony dostęp do regularnie publikowanych zarządzeń rektora, uchwał senatu, zamówień publicznych, konkursów dla nauczycieli akademickich poprzez BIP Uczelni. Ponadto znajdują się tam oferty pracy, regulaminy (np. Regulamin studiów, regulamin potwierdzania efektów uczenia się czy tryb oraz zasady rekrutacji), strategia uczelni oraz struktura organizacyjna uczelni.

Informacje dotyczące aktualności oraz wydarzeń Uczelni są dostępne dla interesariuszy poprzez stronę internetową uczelni oraz oficjalne, uczelniane profile w mediach społecznościowych.

Monitorowanie dostępności informacji publicznej, jej aktualności oraz rzetelności prowadzone jest poprzez zatrudnionego pracownika. Odpowiada on za umieszczanie na niej aktualnych informacji. Ponadto pracownicy Biura Obsługi Toku Studiów sprawują pieczę nad dokumentacją w formie papierowej. Obecnie w czasie pandemii COVID-19 pracownicy dziekanatu przesyłają studentom najważniejsze informacje związane z procesem dydaktycznym poprzez pocztę elektroniczną. Biorąc pod uwagę specyfikę kierunku, małą liczebność studentów oraz charakter prowadzenia zajęć, przekazywanie informacji odbywa się również w formie bezpośredniej poprzez rozmowę.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Uczelnia zapewnia publiczny dostęp do informacji poprzez stronę internetową, USOS, pocztę elektroniczną, tablice ogłoszeniowe, BIP, oficjalne kanały w social mediach oraz bezpośrednią rozmowę. Rodzaj informacji jest dostosowany do różnych grup odbiorców. Kompleksowość oraz

aktualność udostępnianych informacji jest na bieżąco monitorowany poprzez pracownika odpowiedzialnego za prowadzenie strony internetowej oraz pracowników administracyjnych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Na Akademii Teatralnej działa Uczelniany System Zapewniania Jakości Kształcenia. Bezpośrednią kuratelę nad każdym kierunkiem sprawuje Rada Kierunku ds. jakości kształcenia, prowadząc nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny. Rady przejęły funkcje dawnych Rad Wydziału oraz Wydziałowych Zespołów ds. Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia. W skład Rady wchodzi dziekan jako przewodniczący, trzech nauczyciele akademicki ze stopniem doktora habilitowanego lub tytułem profesora, trzech nauczyciele akademicki ze stopniem doktora oraz przedstawiciel studentów. Wyraźnie są określone kompetencje tej Rady, która podlega uczelnianemu Kolegium Zarządcemu, które składa się z 7 pracowników co najmniej z habilitacją, 3 – z doktoratem, studenta oraz dziekana. Ma ono charakter ciała doradczego Rektora.

Zatwierdzanie programów oraz wszelkich zmian programowych studiów dokonywane jest w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury. Programy opiniują w formie pisemnej rekomendacji zarówno Samorząd Studencki, jak też interesariusze zewnętrzni, tyle że ci drudzy głównie opiniują programy w formie ustnej, w trakcie licznych wspólnych spotkań i dyskusji z kadrą bądź też uczestnicząc w realizacji procesu dydaktycznego. Rekomenduje się nadać temu charakter systemowy. Zmiany programowe poprzedzają liczne spotkania i konsultacje robocze pracowników oraz interesariuszy. Dodatkowym elementem jest wyrażanie przez studentów opinii na temat zajęć i procesu dydaktycznego w formie anonimowych ankiet wypełnianych po zakończeniu semestru. Dane pozyskane tą drogą również są brane pod uwagę przy doskonaleniu programu studiów. Zgodnie z procedurą ankiety są analizowane przez Kolegium Zarządcze, a następnie przekazywane na poziom dziekański. Stają się też przedmiotem rozważań Rady kierunku.

W procesie projektowania programu studiów są uwzględniane innowacje dydaktyczne i osiągnięcia nowoczesnej dydaktyki, ale dotyczą jedynie stosowanych w trakcie zajęć form pracy zdalnej. Nie uwzględniano natomiast do tej pory przy projektowaniu studiów współczesnej technologii informacyjno-komunikacyjnej, w tym narzędzi i technik kształcenia na odległość, bowiem program powstawał w warunkach nie wymagających tego typu rozwiązań. Rekomenduje się zespołowi nadzorującemu zgłaszanie i wdrażanie zmian programowych o procedowanie zmian w zakresie nowych technologii przy najbliższej zmianie programowej.

Na uczelni przeprowadzana jest systematyczna ocena programu studiów na kierunku wiedza o teatrze, obejmująca najważniejsze jego elementy, jak efekty uczenia się oraz wnioski z analizy ich zgodności z potrzebami rynku pracy, system ECTS, treści programowe, metody weryfikacji i oceny efektów

uczenia się, praktyki zawodowe, wyniki nauczania i stopień osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów. Mimo funkcjonujących procedur i systematycznych przeglądów system nie należy do skutecznych, skoro w programie studiów znalazły się liczne nieprawidłowości, takie jak niewłaściwe przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych, sformułowanie efektów uczenia się, powtarzające się treści programowe między studiami I a II stopnia, zbyt mały wymiar zajęć do wyboru na studiach I stopnia, zbyt duży wymiar godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów, wadliwy system ECTS, brak doboru metod kształcenia lub nieprawidłowy ich dobór, liczne błędy dotyczące praktyk zawodowych. Potrzebne jest w związku z tym zwiększenie monitoringu wewnętrznego, także dotyczącego m.in. sylabusów (brak w nich określonych metod dydaktycznych), przypisywania liczby punktów ECTS do poszczególnych zajęć (nie wszystkie oddają rzeczywisty nakład pracy) czy informacji zwrotnej dla studentów (brak komentarzy i ocen w wielu pracach etapowych).

Mimo że sama procedura weryfikacji programu studiów pod względem formalnym jest bez zarzutu, należałoby jednak ją uszczelnić, bowiem fakt przypisania programu I stopnia do 5 dyscyplin, z których jedna - językoznawstwo, nie znajduje potwierdzenia w treściach zajęć i prowadzonych badaniach naukowych, wskazuje na lukę w tego typu procedurze. Także dyscypliny takie jak Filozofia czy Historia są słabo reprezentowane. W wypadku studiów II stopnia, którego program został przypisany do 4 dyscyplin, z wyłączeniem językoznawstwa, ten problem nie występuje.

Na kierunku wiedza o teatrze odbywa się systematyczna ocena programu studiów, która nie jest jednak oparta o wyniki analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji, chociaż ich zakres i źródła powstawania są trafnie dobrane do celów i zakresu oceny, obejmujących co najmniej kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiąganiu efektów uczenia się, prace etapowe, dyplomowe oraz egzaminy dyplomowe, informacje zwrotne od studentów dotyczące satysfakcji z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia się, informacje zwrotne od nauczycieli akademickich i pracodawców, informacje dotyczące ścieżek kariery absolwentów. Nie uwzględniono wielu dostępnych danych, np. ankietowych, do wdrażania zmian programowych albo zrobiono to w sposób powierzchowny, co skutkuje licznymi niedociągnięciami w zakresie programu studiów.

Uczelnia zapewnia udział w systematycznej ocenie programu studiów interesariuszy wewnętrznych (kadry prowadzącej kształcenie, studentów) oraz interesariuszy zewnętrznych (pracodawcy, absolwenci kierunku), chociaż nie ma wyraźnie określonych reguł uczestnictwa ostatniej z grup. Pisemne opinie na temat programów wskazują, że tego typu działania są podejmowane ze strony studentów, co należy uznać za wystarczające, ale rekomenduje się stosowanie podobnych praktyk w odniesieniu do interesariuszy zewnętrznych.

Oceniany kierunek nie jest poddawany innej niż ocena Polskiej Komisji Akredytacyjnej zewnętrznej ocenie cyklicznej. Wszelkie zalecenia komisji, m.in. dotyczące kadry i ankietyzacji, zostały uwzględnione i wdrożono stosowne procedury, które wyeliminowały istniejące problemy. Nieprawidłowo natomiast zrealizowano postulat dotyczący uwzględnienia szerokiego spektrum wiedzy przy przypisaniu kierunku do dyscyplin, przypisując go aż do 5 dyscyplin, gdy wystarczyłyby dwie, lepiej oddające istotę programu i prowadzonych w jednostce badań.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane, choć nieskutecznie, zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia, ale nie uwzględnia się kompetencji cyfrowych kandydatów i dostęp do sprzętu, co przy braku pracowni komputerowej w Uczelni prowadzącej kierunek wydaje się niezbędne. Ponadto systematyczność przeglądów nie przekłada się na ich skuteczność, o czym świadczą liczne mankamenty programu studiów.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących nieskutecznego systemu monitoringu programu studiów, który na I stopniu został przypisany do 5 dyscyplin, co m.in. nie znajduje odbicia w prowadzonych w jednostce badaniach. Należałoby również zweryfikować w niektórych wypadkach liczbę punktów ECTS przypisaną do poszczególnych przedmiotów, bowiem nie odbijają rzeczywistego nakładu pracy studenta. Konieczne jest też uzupełnienie sylabusów o informacje dotyczące metod prowadzenia zajęć

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia.

1. Zaleca się uwzględnienie w programie - treściach i efektach uczenia się, zakresu dyscyplin wskazanych jako priorytetowe dla kierunku, zgodnie z badaniami prowadzonymi w jednostce.
2. Zaleca się wprowadzenie skutecznego systemu monitoringu programu studiów, w tym w odniesieniu do efektów przypisywanych poszczególnym przedmiotom, oraz do sylabusów – brak danych na temat metod dydaktycznych.
3. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Zalecenie

1. przeanalizować prowadzoną przez Jednostkę politykę kadrową, a także przypisanie tylko jednej dyscypliny naukowej z obszaru nauk humanistycznych do kierunku wymagającego szerokiego spektrum wiedzy;
2. Władze Jednostki powinny zapoznawać nauczycieli akademickich z wynikami ankiet w inny sposób, tak aby nie było możliwości połączenia dokonanej oceny z konkretnym studentem;
3. zmniejszyć liczebność pozycji wykazanych jako literatura obowiązkowa. Podany w sylabusach wykaz pozycji jest w większości przypadków trudny, czy wręcz niemożliwy do zrealizowania;

4. zweryfikować niespójność zapisów dotyczących zasad ustalania ocen wynikających ze średniej arytmetycznej wpisywanych do dyplomów oraz w Suplementu. Brak również czytelnej klauzuli określającej kryteria ocen: celujący z wyróżnieniem, oraz bardzo dobry z wyróżnieniem.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

1. Na wniosek Dziekana Wydziału Wiedzy o Teatrze Senat Akademii Teatralnej na posiedzeniu w dniu 29 czerwca przegłosował uchwałę (nr 29- 2014/2015) w sprawie zwiększenia liczby dyscyplin w ramach obszaru nauk humanistycznych na kierunku wiedza o teatrze o historię sztuki, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo, historię i filozofię. W uzasadnieniu uchwały powołano się na nowe przepisy dotyczące minimum kadrowego na studiach pierwszego i drugiego stopnia ujęte w Rozp. MNiSW z 3 października 2014 r i Rozp. MNiSW z 8 sierpnia 2011 r.
2. wprowadzono korektę procedury, na mocy której uwagi studenckie odczytuje, w obecności ocenianego wykładowcy, upoważniony prodziekan ds. studenckich lub Przewodniczący Wydziałowej Komisji ds. zapewniania jakości kształcenia, a po odczytaniu przedkłada wykładowcy do podpisu oświadczenie o zapoznaniu się z uwagami studenckimi.
3. Dziekan zobowiązał nauczycieli akademickich do dokonania stosownych korekt w listach lektur, a także do wyraźnego rozgraniczenia list lektur obowiązkowych i uzupełniających, zamieszczonych w sylabusach, tak aby przeciętny student był w stanie realnie zapoznać się z zalecaną literaturą przedmiotu w określonym tokiem studiów czasie.
4. Znowelizowano Regulamin studiów poprzez wprowadzenie czytelnej zasady określającej kryteria ocen: celujący z wyróżnieniem oraz bardzo dobry z wyróżnieniem.

Przewodniczący zespołu oceniającego
dr hab. Violetta Wróblewska

5. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226).
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. poz. 1861, z późn. zm.);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).

7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa

w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

www.pka.edu.pl